

Δικαστικός πρακτικός οδηγός σχετικά με τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής

*EASO Professional Development Series
for members of courts and tribunals*

2018

Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (EUAA) έχει εκπονήσει υλικό επαγγελματικής κατάρτισης σε συνεργασία με δικαστικούς λειτουργούς σχετικά με τα εξής θέματα:

- εισαγωγή στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου για τα δικαστήρια·
- προϋποθέσεις χορήγησης διεθνούς προστασίας (οδηγία 2011/95/ΕΕ)·
- διαδικασίες ασύλου και η αρχή της μη επαναπροώθησης·
- αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου·
- άρθρο 15 στοιχείο γ) της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (οδηγία 2011/95/ΕΕ)·
- αποκλεισμός: άρθρα 12 και 17 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (οδηγία 2011/95/ΕΕ)·
- τερματισμός διεθνούς προστασίας: άρθρα 11, 14, 16, 19 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (οδηγία 2011/95/ΕΕ)·
- δικαστικός πρακτικός οδηγός σχετικά με τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής.

Η σειρά εκδόσεων επαγγελματικής κατάρτισης περιλαμβάνει δικαστικές αναλύσεις, σημειώματα καθοδήγησης εκπαιδευτών δικαστών και συλλογές νομολογίας για κάθε εξεταζόμενο θέμα, εκτός από τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής, που περιλαμβάνουν έναν πρακτικό οδηγό για τους δικαστικούς λειτουργούς συνοδευόμενο από συλλογή νομολογίας. Όλο το υλικό συντάσσεται στα αγγλικά. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις εκδόσεις, συμπεριλαμβανομένης της διαθεσιμότητας των διαφόρων εκδόσεων ανά γλώσσα, ανατρέξτε στη διεύθυνση <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/courts-and-tribunals>.

Δικαστικός πρακτικός οδηγός σχετικά με τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής

*Σειρά εκδόσεων της EASO για την επαγγελματική
εξέλιξη των δικαστικών λειτουργών*

2018

Η παρούσα μετάφραση δεν έχει ελεγχθεί ως προς την ποιότητά της από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Εάν διαπιστώσετε ότι η μετάφραση δε συμφωνεί με τη σχετική ορολογία σε εθνικό επίπεδο, παρακαλείστε να επικοινωνήσετε με την [EASO](#).

Ημερομηνία σύνταξης: Δεκέμβριος 2017.

Ούτε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) ούτε οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για το Άσυλο ευθύνεται για ενδεχόμενη χρήση των παρακάτω πληροφοριών.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2018

Εικονογράφηση εξωφύλλου, baldyrgan/Shutterstock.com

Print	ISBN 978-92-9400-444-4	doi:10.2847/778987	BZ-06-17-262-EL-C
PDF	ISBN 978-92-9400-445-1	doi:10.2847/313417	BZ-06-17-262-EL-N

© Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο, 2018

Η αναπαραγωγή επιτρέπεται εφόσον αναφέρεται η πηγή.

Για κάθε χρήση ή αναπαραγωγή φωτογραφιών ή άλλου υλικού τα οποία δεν καλύπτονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της EASO πρέπει να ζητείται απευθείας η άδεια των κατόχων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) είναι ένας οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διαδραματίζει καίριο ρόλο στην έμπρακτη ανάπτυξη του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου (ΚΕΣΑ). Συγκροτήθηκε με σκοπό την ενίσχυση της πρακτικής συνεργασίας σε θέματα ασύλου και την παροχή συνδρομής στα κράτη μέλη για την εκπλήρωση των ευρωπαϊκών και διεθνών τους υποχρεώσεων όσον αφορά τη χορήγηση προστασίας σε πρόσωπα που την έχουν ανάγκη.

Στο άρθρο 6 του ιδρυτικού κανονισμού της EASO (*) διευκρινίζεται ότι η Υπηρεσία ορίζει και αναπτύσσει την κατάρτιση που διατίθεται για τα μέλη των δικαστηρίων στα κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτό, η EASO αξιοποιεί την εμπειρογνώση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και άλλων σχετικών οργανισμών και λαμβάνει υπόψη την υφιστάμενη συνεργασία της Ένωσης στον τομέα αυτό με πλήρη σεβασμό για την ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων.

Συμμετέχοντες

Ο οδηγός εκπονήθηκε από ομάδα εργασίας, η οποία αποτελείται από τα εξής μέλη δικαστηρίων: Barbara Simma (Αυστρία), Walter Muls (Βέλγιο), Barbora Závřelová (Τσεχική Δημοκρατία), Isabelle Dely (Γαλλία), John Stanley (Ιρλανδία), Anders Bengtsson (Σουηδία) και Jeremy Rintoul (Ηνωμένο Βασίλειο).

Οι προαναφερθέντες προσκλήθηκαν για τον σκοπό αυτό από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) σύμφωνα με τη μεθοδολογία που περιγράφεται στο προσάρτημα Α. Η πρόσληψη των μελών της ομάδας εργασίας υλοποιήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο που συμφωνήθηκε μεταξύ της EASO και των μελών του δικτύου δικαστικών της EASO, το οποίο περιλαμβάνει εκπροσώπους της Διεθνούς Ένωσης Δικαστών Προσφυγικού Δικαίου (International Association of Refugee Law Judges, IARLJ) και της Ένωσης Ευρωπαϊκών Διοικητικών Δικαστών (Association of European Administrative Judges, AEAJ).

Η ομάδα εργασίας συνεδρίασε τρεις φορές —τον Απρίλιο, τον Ιούνιο και τον Σεπτέμβριο του 2017— στη Μάλτα. Μέλη του δικτύου δικαστικών της EASO, και πιο συγκεκριμένα ο Δρ. Martin Sebastian Baer (Γερμανία), η δικαστής Ute Blum-Idehen (Γερμανία) και ο Δρ. Martin Scheyli (Ελβετία) διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους για το σχέδιο συζήτησης. Παρατηρήσεις διαβιβάστηκαν επίσης από μέλη του Συμβουλευτικού Φόρουμ της EASO, μεταξύ άλλων από το Αυστριακό Κέντρο Έρευνας και Τεκμηρίωσης για τις χώρες καταγωγής και το άσυλο, τον Αυστριακό Ερυθρό Σταυρό, το Δανικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και το Ελβετικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες. Σύμφωνα με τον ιδρυτικό κανονισμό της EASO, η Ύπατη Αρμοστέα των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες προσκλήθηκε να διατυπώσει παρατηρήσεις για το σχέδιο του δικαστικού πρακτικού οδηγού, και το έπραξε δεόντως. Όλες οι παρατηρήσεις ελήφθησαν υπόψη. Τα μέλη της ομάδας εργασίας εκφράζουν τις ευχαριστίες τους σε όλους όσους υπέβαλαν παρατηρήσεις, καθώς οι παρατηρήσεις αυτές υπήρξαν ιδιαίτερα χρήσιμες για την οριστικοποίηση του παρόντος οδηγού.

Ο παρών δικαστικός οδηγός θα επικαιροποιείται σύμφωνα με τη μεθοδολογία που περιγράφεται στο προσάρτημα Α.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΕ L 132 της 29.5.2010, σ. 11).

Κατάλογος συντομογραφιών

ACCORD	Αυστριακό Κέντρο Έρευνας και Τεκμηρίωσης για τις χώρες καταγωγής και το άσυλο, Αυστριακός Ερυθρός Σταυρός
CNDA	Γαλλικό εθνικό δικαστήριο για τη χορήγηση ασύλου (Cour nationale du droit d'asile)
EASO	Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο
EUAA	Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο
FRA	Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
IARLJ	Διεθνής Ένωση Δικαστών Προσφυγικού Δικαίου
OFPRA	Γαλλική υπηρεσία για την προστασία προσφύγων και αστέγων (Office Français de Protection des Réfugiés et Apatrides)
UNHCR	Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες
ΔΕΕ	Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΕΔΔΑ	Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
ΕΔΚΔ	Ευρωπαϊκό Δίκτυο Κατάρτισης Δικαστών
ΕΕ	Ευρωπαϊκή Ένωση
ΚΕΣΑ	Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου
Κράτη της ΕΕ+	Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία και Ελβετία
ΜΚΟ	Μη κυβερνητική οργάνωση
ΟΔΑ (αναδιατύπωση)	Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση)
ΟΕΑΑ	Οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους
ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση)	Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση)
ΠΧΚ	Πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής
ΣΕΕΕ	Σειρά εκδόσεων επαγγελματικής εξέλιξης
Σύμβαση για τους πρόσφυγες	Σύμβαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ σχετικά με τη νομική κατάσταση των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951 και το πρωτόκολλό της (Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, Πρωτόκολλο εν σχέσει προς την νομικήν κατάστασιν των προσφύγων, 31 Ιανουαρίου 1967, Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών)

Περιεχόμενα

Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο	3
Συμμετέχοντες	3
Κατάλογος συντομογραφιών	4
Πρόλογος	6
Βασικά ερωτήματα	7
1. Τι είναι οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής;	8
1.1. Ορισμός	8
1.2. Οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής ως αποδεικτικό στοιχείο	9
2. Πηγές των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής	11
2.1. Ορισμός της πηγής	11
2.2. Γλώσσα	11
2.3. Είδη πηγών	12
2.4. Μέσα κοινωνικής δικτύωσης	13
2.5. Ιεράρχηση των πηγών	15
2.6. Βάσεις δεδομένων και μηχανές αναζήτησης	15
2.7. Ανώνυμες πηγές	16
3. Πρακτική χρήση των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής	17
3.1. Γιατί χρειάζεστε πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής;	17
3.2. Πού είναι αναγκαίες οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής;	17
3.3. Αξιολόγηση των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής	21
3.4. Προειδοποιήσεις	22
4. Υποβολή κατάλληλων ερωτήσεων σχετικά με τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής	24
5. Διαδικαστικά ζητήματα και κοινοποίηση των πληροφοριών	26
5.1. Μέτρο απόδειξης	26
5.2. Βάρος της απόδειξης	26
5.3. Ισότητα των δικονομικών όπλων	26
5.4. Παραπομπές/παράθεση πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής στις αποφάσεις	27
5.5. Χρήση πηγών που δεν πρέπει να αποκαλυφθούν	28
6. Ειδικές αξιολογήσεις	29
6.1. Εξέταση του αποκλεισμού	29
6.2. Εξέταση του τερματισμού της διεθνούς προστασίας	29
Προσάρτημα Α — Μεθοδολογία της EASO για τις δραστηριότητες επαγγελματικής εξέλιξης των μελών των δικαστηρίων	31
Προσάρτημα Β — Κατάλογος εγχειριδίων	37
Προσάρτημα Γ — Επιλεγμένες πηγές πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής	38
Προσάρτημα Δ — Βιβλιογραφία	40
Προσάρτημα Ε — Νομικές διατάξεις και αιτιολογικές σκέψεις	41
Προσάρτημα ΣΤ — Παραδείγματα από τη νομολογία	48

Πρόλογος

Ο σκοπός του *δικαστικού πρακτικού οδηγού σχετικά με τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής* είναι να προσφέρει στα δικαστήρια των κρατών μελών σημαντική βοήθεια όσον αφορά τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής (ΠΧΚ) στις υποθέσεις διεθνούς προστασίας. Ο δικαστικός πρακτικός οδηγός εκπονήθηκε, αφενός, για να υποστηριχθεί το έργο των δικαστών και των αποφαινόμενων αρχών, και αφετέρου, για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τα κοινά κριτήρια υπαγωγής σε καθεστώς διεθνούς προστασίας της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου [ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση)]⁽¹⁾ και με τις απαιτήσεις για δικαιοσύνη και αποτελεσματικότητα της αναδιατυπωμένης οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου [ΟΔΑ (αναδιατύπωση)]⁽²⁾, όταν αξιοποιούνται ΠΧΚ στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Στην εποχή των «ψευδών ειδήσεων» και της προπαγάνδας («μετα-αλήθεια») είναι πολύ σημαντικό να ακολουθείται αξιόπιστη μεθοδολογία για την αξιολόγηση των ΠΧΚ.

Οι ΠΧΚ έχουν καίρια σημασία για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη χορήγηση διεθνούς προστασίας. Τα δικαστήρια που εκδικάζουν αιτήσεις χορήγησης διεθνούς προστασίας έχουν ανάγκη από αξιόπιστες ΠΧΚ για να αξιολογούν, μεταξύ άλλων:

- την αντικειμενική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα καταγωγής των αιτούντων·
- αν οι ισχυρισμοί των αιτούντων είναι αξιόπιστοι με βάση την εκάστοτε αντικειμενική κατάσταση·
- τις συνθήκες που ανάγκασαν τους αιτούντες να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να ζητήσουν προστασία σύμφωνα με τους ισχυρισμούς τους·
- τους νόμους και κανονισμούς μιας χώρας και πώς αυτοί εφαρμόζονται·
- τον κίνδυνο που διατρέχουν οι αιτούντες αν επιστρέψουν·
- αν το κράτος μπορεί να προσφέρει αποτελεσματική προστασία·
- αν οι αιτούντες δεν διατρέχουν κίνδυνο εντός του κράτους στο οποίο πρόκειται λογικά να μεταβούν·
- αν υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το άτομο δεν δικαιούται διεθνή προστασία·
- αν υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το άτομο δεν έχει πλέον ανάγκη από διεθνή προστασία.

Στις μέρες μας, τα μέλη των δικαστηρίων κατακλύζονται από πληροφορίες. Ο δικαστικός πρακτικός οδηγός φιλοδοξεί να αποτελέσει χρήσιμη εισαγωγή για την αξιοποίηση των ΠΧΚ στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικών με τη διεθνή προστασία στα κράτη μέλη και να βοηθήσει τόσο εκείνους που διαθέτουν μικρή πείρα όσον αφορά την αξιοποίηση των ΠΧΚ στις διαδικασίες λήψης δικαστικών αποφάσεων όσο και εκείνους που διαθέτουν περισσότερο εξειδικευμένες γνώσεις. Ο παρών οδηγός συνδυάζεται με το συμπληρωματικό έγγραφο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) *Συλλογή νομολογίας σχετικά με τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής* του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ).

(¹) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

(²) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 60) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

Βασικά ερωτήματα

Σκοπός της παρούσας έκδοσης είναι να προσφέρει στα μέλη των δικαστηρίων των κρατών μελών συνοπτική εικόνα σχετικά με τις ΠΧΚ. Επιδιώκεται μάλιστα να αποσαφηνιστούν τα ακόλουθα ζητήματα.

- Τι είναι οι ΠΧΚ; (Ενότητα 1).
- Πώς χρησιμοποιούνται οι ΠΧΚ; (Ενότητα 3.3).
- Πότε χρησιμοποιούνται οι ΠΧΚ; (Ενότητα 3).
- Πώς αξιολογούνται οι πηγές των ΠΧΚ; (Ενότητα 2).
- Πώς διερευνώνται οι ΠΧΚ; (Ενότητα 4).
- Πώς υποβάλλονται αποτελεσματικές ερωτήσεις για τις ΠΧΚ; (Ενότητα 4).
- Πώς γίνεται παραπομπή στις ΠΧΚ; (Ενότητα 5.4).
- Πώς αποφεύγονται κοινές παγίδες; (Ενότητα 3.4).
- Πώς αντιμετωπίζονται εμπιστευτικές/ανώνυμες πηγές; (Ενότητα 2.7).
- Πώς διασφαλίζεται μια δίκαιη δίκη όταν εξετάζονται ΠΧΚ; (Ενότητα 5).
- Πώς χρησιμοποιούνται οι ΠΧΚ σε συγκεκριμένες περιπτώσεις; (Ενότητες 5.4, 5.5, 6.1 και 6.2).

1. Τι είναι οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής;

1.1. Ορισμός

Με όσο το δυνατόν απλούστερους και γενικότερους όρους, ως ΠΧΚ νοούνται οι πληροφορίες που αφορούν τη χώρα καταγωγής⁽³⁾ ή τον τόπο της προηγούμενης συνήθους διαμονής των αιτούντων, οι οποίες χρησιμοποιούνται σε διαδικασίες εξέτασης αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας⁽⁴⁾.

Πιο αναλυτικά, οι ΠΧΚ μπορούν να οριστούν ως εξής⁽⁵⁾.

«Οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής (ΠΧΚ) είναι πληροφορίες οι οποίες χρησιμοποιούνται σε διαδικασίες στις οποίες εξετάζονται αιτήσεις χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα ή άλλων μορφών διεθνούς προστασίας.

Οι ΠΧΚ βοηθούν τους νομικούς συμβούλους και τα πρόσωπα που λαμβάνουν αποφάσεις σχετικές με τη διεθνή προστασία να αξιολογούν:

- την κατάσταση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ασφάλεια
- την πολιτική κατάσταση και το νομικό πλαίσιο
- πολιτιστικές πτυχές και κοινωνικές συμπεριφορές
- την ανθρωπιστική και οικονομική κατάσταση
- γεγονότα και περιστατικά
- [γεωγραφικά ζητήματα]».

«Για να χαρακτηριστεί μια πληροφορία ως ΠΧΚ, είναι πολύ σημαντικό η πηγή της πληροφορίας αυτής να μην έχει έννομο συμφέρον ως προς την έκβαση της εκάστοτε αίτησης χορήγησης διεθνούς προστασίας»⁽⁶⁾.

Σημ.: Οι ΠΧΚ είναι πληροφορίες και όχι οδηγίες για τη λήψη απόφασης.

Οι περισσότερες από τις πληροφορίες που παρουσιάζονται ως ΠΧΚ δεν δημιουργούνται με σκοπό τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων ασύλου. «Στην πράξη, οι ΠΧΚ αντλούνται από διάφορες πηγές, μεταξύ άλλων από κυβερνητικές υπηρεσίες, διεθνείς οργανισμούς για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εγχώριες και διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ), εργαστήρια ιδεών, μέσα ενημέρωσης, πανεπιστημιακά ιδρύματα»⁽⁷⁾ και, ολοένα και περισσότερο, από μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Οι ΠΧΚ δεν ορίζονται ρητά στις νομικές πράξεις του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου (ΚΕΣΑ), μολονότι το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α) της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση), στο οποίο γίνεται λόγος για «όλ[α] τ[α] συναφ[ή] στοιχεί[α] που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής», φαίνεται ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ορισμός. Είναι πολύ δύσκολο να δοθεί πιο συγκεκριμένος ορισμός λόγω της πληθώρας στοιχείων που μπορούν να χαρακτηριστούν ως ΠΧΚ⁽⁸⁾.

Σημαντική επισήμανση: «Ο όρος “πληροφορίες για τις χώρες” έχει ευρύτερη έννοια και αφορά τις πληροφορίες για οποιαδήποτε χώρα, περιλαμβανομένων π.χ. των χωρών διέλευσης⁽⁹⁾, των χωρών που χαρακτηρίζονται

⁽³⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

⁽⁴⁾ EASO training module — *What is country of origin information (COI)?* (έκδοση 4.1 — EN).

⁽⁵⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 12 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽⁶⁾ Ό.π., σ. 12.

⁽⁷⁾ Immigration Advisory Service, *The use of country of origin information in refugee status determination: Critical perspectives*, Μάιος 2009, σ. 6 (<http://www.refworld.org/docid/4a3f2ac32.html>).

⁽⁸⁾ EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*, ενότητα 1.2.5, σ. 20.

⁽⁹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 60) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

υπεύθυνες για την εξέταση μιας αίτησης δυνάμει του κανονισμού “Δουβλίνο III” και των ασφαλών τρίτων χωρών»⁽¹⁰⁾.

Ο παρών πρακτικός οδηγός μπορεί επίσης να χρησιμοποιείται όταν αξιολογούνται πληροφορίες για τις χώρες.

1.2. Οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής ως αποδεικτικό στοιχείο

«Από νομική άποψη, οι ΠΧΚ αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία στις διαδικασίες εξέτασης αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Αυτό άλλωστε αποτυπώνεται και στη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης»⁽¹¹⁾. Στο άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α) της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση) αναφέρονται τα εξής.

Πίνακας 1: Οδηγία για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου [άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α)]

Άρθρο 4 παράγραφος 3. Η αξιολόγηση της αίτησης διεθνούς προστασίας θα πρέπει να γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και να περιλαμβάνει τη συνεκτίμηση:

- α) όλων των συναφών στοιχείων που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής κατά τον χρόνο λήψης απόφασης σχετικά με την αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των νόμων και των κανονισμών στη χώρα καταγωγής και του τρόπου εφαρμογής τους.

Στο άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β) της ΟΔΑ (αναδιατύπωση) αναφέρονται τα εξής.

Πίνακας 2: Άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου

Άρθρο 10 παράγραφος 3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις της αποφαινόμενης αρχής επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας να λαμβάνονται μετά τη δέουσα εξέταση. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

- β) να λαμβάνονται συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως η EASO και ο UNHCR και οι σχετικές διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως προς τη γενική κατάσταση στις χώρες καταγωγής των αιτούντων και, όπου χρειάζεται, στις χώρες μέσω των οποίων διήλθαν και να προβλέπεται ότι το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων και τη λήψη των αποφάσεων έχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες.

Μολονότι οι ΠΧΚ έχουν **καίρια συμβολή** για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, **δεν αποτελούν πάντα καθοριστικό παράγοντα**. Η συμβολή των ΠΧΚ στις αποφάσεις που λαμβάνονται σε κάθε υπόθεση εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, μεταξύ άλλων, από το κατά πόσον η υπόθεση ενός ατόμου βασίζεται σε ατομικά χαρακτηριστικά ή σε καταστάσεις που βιώνει το άτομο αυτό μαζί με άλλους και από το κατά πόσον οι εν λόγω πληροφορίες έχουν τεκμηριωθεί⁽¹²⁾. Εφόσον οι ατομικές αυτές καταστάσεις εξεταστούν και διαπιστωθεί ότι το άτομο ανήκει σε μειονότητα ή ομάδα, όπως π.χ. συμβαίνει με τους λιποτάκτες από την Ερυθραία ή με τους Γεζίντι από το Ιράκ, με την καθοριστική βοήθεια των ΠΧΚ οι αποφαινόμενες αρχές μπορούν να κρίνουν αν η επιστροφή στην πατρίδα ενέχει κινδύνους για το άτομο.

Οι ΠΧΚ μπορεί να μην είναι το ίδιο χρήσιμες σε όλες τις υποθέσεις. «Οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής δεν μπορούν από μόνες τους να υποδείξουν το φάσμα ή τη μορφή της κακοποίησης που μπορεί να υποστεί μεμονωμένο άτομο σε δεδομένο περιβάλλον»⁽¹³⁾. Όσον αφορά τα άλλα είδη αποδεικτικών στοιχείων, οι ΠΧΚ που χρησιμοποιούνται στις εκάστοτε υποθέσεις πρέπει να εξετάζονται με βάση το συνολικό υλικό που παρουσιάζεται ενώπιον του δικαστηρίου. Σε ορισμένες περιπτώσεις οι ΠΧΚ μπορεί να έχουν άμεση αποδεικτική αξία σε σχέση με τη μαρτυρία του αιτούντος αλλά, τις περισσότερες φορές, με τη βοήθεια των ΠΧΚ αξιολογείται

⁽¹⁰⁾ EASO, Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση, ενότητα 1.2.5, σ. 20.

⁽¹¹⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 21 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽¹²⁾ EASO training module — *What is country of origin information (COI)?* (έκδοση 4.1 — EN).

⁽¹³⁾ Όπως αναφέρεται στη μελέτη της διεθνούς ένωσης IARLJ «A structured approach to the decision making process in refugee and other international protection claims», η οποία παρουσιάστηκε στη διάσκεψη των οργανισμών IARLJ/JRTI/UNHCR με θέμα τον ρόλο των δικαστηρίων στη χορήγηση ασύλου και άλλων νόμων για τη διεθνή προστασία στην Ασία, Σεούλ, Νότια Κορέα, 10-11 Ιουνίου 2016, σ. 35, υποσημείωση 18 (https://www.iarlj.org/iarlj-documents/general/IARLJ_Guidance_RSD_paper_and_chart.pdf).

η αξιοπιστία και η εξωτερική συνοχή της μαρτυρίας⁽¹⁴⁾ (βλέπε ενότητα 4 «Υποβολή κατάλληλων ερωτήσεων σχετικά με τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής»).

Αξίζει να σημειωθεί η διαφορά μεταξύ των αποδεικτικών στοιχείων και των εγγράφων που περιέχουν συστάσεις πολιτικής. Και αυτό επειδή « [...] έγγραφα που περιέχουν συστάσεις για τις ασκούμενες πολιτικές, όπως π.χ. τα ενημερωτικά σημειώματα για τις πολιτικές των χωρών, τα οποία εκπονούνται από το Υπουργείο Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου, ή οι κατευθυντήριες γραμμές για την επιλεξιμότητα, οι οποίες εκπονούνται από τη UNHCR, παρέχουν κατευθυντήριες οδηγίες που διασφαλίζουν τη συνοχή των διαδικασιών λήψης αποφάσεων σχετικά με το άσυλο. Τα έγγραφα αυτά είναι πιθανό να περιέχουν ΠΧΚ και να περιλαμβάνουν ερμηνείες και αξιολογήσεις της κατάστασης που επικρατεί σε κάθε χώρα ή σχετικά με συγκεκριμένο θέμα»⁽¹⁵⁾. Οι πολιτικές που καθορίζονται στα έγγραφα «δεν θα πρέπει να συγκαταλέγονται στα αποδεικτικά στοιχεία των ΠΧΚ, ούτε να χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των συνθηκών που επικρατούν σε κάθε χώρα»⁽¹⁶⁾. Η διάκριση μεταξύ των ΠΧΚ και των εγγράφων για τις ασκούμενες πολιτικές θα πρέπει να γίνει κατανοητή από όλα τα μέρη των διαδικασιών, λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη και τον αρχικό και διακηρυγμένο σκοπό αυτών των εγγράφων.

⁽¹⁴⁾ EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*, ενότητα 4.7.3, σ. 115.

⁽¹⁵⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 12 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽¹⁶⁾ Immigration Advisory Service, *The use of country of origin information in refugee status determination: Critical perspectives*, Μάιος 2009, σ. 42 (<http://www.refworld.org/docid/4a3f2ac32.html>).

2. Πηγές των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής

2.1. Ορισμός της πηγής

Ο όρος «πηγή» χρησιμοποιείται με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Οι ερευνητές των ΠΧΚ θα πρέπει να βασίζονται σε συγκεκριμένο ορισμό και να διαχωρίζουν τις πρωτογενείς από τις δευτερογενείς πηγές. Άλλοι μπορούν να βασίζονται σε ευρύτερους ορισμούς. Παράδειγμα: έστω ότι ερευνάτε τις συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων στην Ουκρανία. Υπάλληλοι του Συμβουλίου της Ευρώπης διεξήγαγαν έρευνα και επισκέφτηκαν φυλακές, συλλέγοντας μαρτυρίες των κρατουμένων. Στη συνέχεια, οι υπάλληλοι εκπόνησαν την αρχική έκθεση, η οποία βασίζεται σε διάφορες μαρτυρίες. Τις μαρτυρίες αυτές τις επικαλούνται στη συνέχεια και τρίτοι. Τα στοιχεία αυτά στο σύνολό τους μπορούν να χαρακτηριστούν πηγές, αλλά η κάθε μία από αυτές τις πηγές πρέπει να αξιολογηθεί με διαφορετικούς τρόπους ⁽¹⁷⁾.

«Στο πλαίσιο της επεξεργασίας των ΠΧΚ, η έννοια του όρου “πηγή” μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τις περιστάσεις στις οποίες χρησιμοποιείται: ο όρος μπορεί να χρησιμοποιείται για να περιγράψει το άτομο ή τον οργανισμό που παρέχει πληροφορίες ή μπορεί να χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις πληροφορίες ως προϊόν που παράγεται είτε από το εν λόγω άτομο ή τον εν λόγω οργανισμό, είτε από τρίτους» ⁽¹⁸⁾.

Για τον σκοπό του παρόντος πρακτικού οδηγού, θα χρησιμοποιούνται οι διαφορετικοί ορισμοί του όρου «πηγή», όπως αναφέρονται στη μεθοδολογία σχετικά με την έκθεση των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής της EASO ⁽¹⁹⁾. Οι ορισμοί αυτοί είναι οι εξής.

- «*Πηγή* είναι το πρόσωπο ή ο οργανισμός που παράγει πληροφορίες.
- *Πρωτογενής πηγή* είναι το πρόσωπο ή ο οργανισμός που συνδέεται στενά ή άμεσα (δηλαδή διαθέτει πληροφορίες «από πρώτο χέρι») με κάποιο συμβάν, δεδομένο ή ζήτημα.
- *Αρχική πηγή* είναι το άτομο ή ο οργανισμός που καταγράφει το συμβάν, το δεδομένο ή το ζήτημα για πρώτη φορά. Η αρχική πηγή μπορεί να είναι και πρωτογενής πηγή.
- *Δευτερογενής πηγή* είναι το άτομο ή ο οργανισμός που αναπαράγει την πληροφορία που έχει καταγραφεί από την αρχική πηγή.
- *Πηγές πληροφοριών* είναι π.χ.: οι εκθέσεις, ο Τύπος, η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, τα βιβλία, τα έγγραφα θέσεων, τα δημοσιευμένα στατιστικά στοιχεία, οι χάρτες, τα ιστολόγια, οι ιστότοποι δικτύωσης.»

Αξίζει να σημειωθεί ότι είναι σημαντικό να εντοπίζεται η πρωτογενής πηγή της πληροφορίας.

Οι πηγές θα πρέπει να διαχωρίζονται από τις **πληροφορίες**. **Πληροφορίες** είναι το βασικό περιεχόμενο ή τα βασικά δεδομένα τα οποία συλλέγονται μέσω ειδικής έρευνας, καταγεγραμμένων γεγονότων ή λεπτομερειών που συμβάλλουν στην κατανόηση μιας κατάστασης, ενός προσώπου, ενός συμβάντος κ.λπ.

Ο **φορέας πληροφοριών** (ή, όπως αποκαλείται σε ορισμένους οργανισμούς, η **πηγή των πληροφοριών**) είναι το μέσο με τη βοήθεια του οποίου μεταφέρονται οι πληροφορίες. Παραδείγματος χάρη: οι εκθέσεις, ο Τύπος, η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, οι εφημερίδες, τα βιβλία κ.λπ. Φορέας πληροφοριών είναι επίσης το άτομο το οποίο αναφέρει κάτι που του έχει μεταφέρει κάποιος τρίτος. Οι βάσεις δεδομένων και το διαδίκτυο αποτελούν πολύτιμα μέσα πρόσβασης σε πληροφορίες αλλά δεν αποτελούν από μόνα τους φορείς πληροφοριών ⁽²⁰⁾.

2.2. Γλώσσα

Η γλώσσα είναι σημαντικός παράγοντας της πρόσβασης σε ΠΧΚ και της αξιολόγησής τους: τα περισσότερα μέλη των δικαστηρίων βασίζονται σε μεταφρασμένες και/ή συνοπτικές εκθέσεις δεδομένων και συμβάντων επειδή η γλώσσα της χώρας καταγωγής δεν είναι προσβάσιμη και/ή τα μέλη των δικαστηρίων δεν γνωρίζουν τη γλώσσα στην οποία αναφέρονται σημαντικές ΠΧΚ. Ο μεγαλύτερος όγκος των ΠΧΚ και οι αντίστοιχες εκθέσεις διατίθενται

⁽¹⁷⁾ Βλέπε *VB and another (λιποτάκτες και συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων- Ουκρανία) (CG) (2017) UKUT 00079 (IAC)* (<http://www.baillii.org/uk/cases/UKUT/IAC/2017/79.html>).

⁽¹⁸⁾ Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), *Common EU guidelines for processing country of origin information (COI)*, Απρίλιος 2008, σ. 6, Ενότητα 2.1 (<http://www.refworld.org/docid/48493f7f2.html>).

⁽¹⁹⁾ EASO, *Country of origin information report methodology*, Ιούλιος 2012, σ. 8 (https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Report_Methodology.pdf).

⁽²⁰⁾ EASO training module — *What is country of origin information (COI)?* (έκδοση 4.1 — EN).

στα αγγλικά ⁽²¹⁾ και, σε μικρότερο βαθμό, στα γαλλικά και σε άλλες γλώσσες, ανάλογα με τις γλώσσες εργασίας των ΜΚΟ ή το έργο των εθνικών μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τις ΠΧΚ. Άλλωστε, οι μονάδες αυτές παρέχουν συχνά μεταφράσεις ή περιλήψεις σημαντικών εκθέσεων σε επιπλέον γλώσσες, κυρίως στα αγγλικά. Η EASO ως οργανισμός της ΕΕ μεταφράζει τις σημαντικότερες εκθέσεις της σε άλλες γλώσσες της ΕΕ· οι μονάδες των χωρών της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες (UNHCR) μεταφράζουν ορισμένες φορές κατευθυντήριες γραμμές της UNHCR ή έγγραφα πολιτικών στις επίσημες γλώσσες των χωρών στις οποίες βρίσκονται τα τοπικά τους γραφεία προκειμένου να διευκολύνουν την πρόσβαση στα έγγραφα.

2.3. Είδη πηγών

Η ανάγκη αξιοποίησης διαφορετικών πηγών ΠΧΚ κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας προβλέπεται ρητά στο άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β) της ΟΔΑ (αναδιατύπωση).

Αξίζει να σημειωθεί ότι όλες οι πηγές έχουν τη δική τους θεματολογία.

Οι περισσότερες πληροφορίες που χρησιμοποιούνται κατά τη διερεύνηση των ΠΧΚ παράγονται από τα είδη των πηγών που αναφέρονται κατωτέρω (βλέπε προσάρτημα Γ για επιλεγμένες πηγές) ⁽²²⁾.

Διεθνείς και διακυβερνητικοί οργανισμοί

Οι οργανισμοί αυτοί (π.χ. UNHCR, Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, Συμβούλιο της Ευρώπης, Οικονομική Κοινότητα των Δυτικοαφρικανικών κρατών) δημοσιεύουν περιοδικές εκθέσεις, έγγραφα θέσεων για ορισμένες ειδικές καταστάσεις, διαπιστώσεις ειδικών εισηγητών ή εμπειρογνομόνων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, βασικές πληροφορίες και άλλο πλούσιο υλικό για πολλές χώρες καταγωγής. Ορισμένα θεσμικά όργανα ή οργανισμοί της ΕΕ (π.χ. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, EASO) δημοσιεύουν επίσης εκθέσεις, επιτόπιες εκθέσεις (από αντιπροσωπείες του Κοινοβουλίου), εκθέσεις εκλογικών παρατηρητών και έγγραφα θέσεων για πολλές χώρες καταγωγής.

Μη κυβερνητικές οργανώσεις

Ορισμένες ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται σε διεθνές επίπεδο δημοσιεύουν εκθέσεις και έγγραφα για συγκεκριμένες καταστάσεις, οι οποίες αφορούν πολλές χώρες καταγωγής (π.χ. Διεθνής Αμνηστία, Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων). Άλλες ΜΚΟ δραστηριοποιούνται σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο και δημοσιεύουν εκθέσεις για συγκεκριμένες καταστάσεις στη χώρα τους (π.χ. το Αιθιοπικό Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή η πρωτοβουλία για την ισχύ των κοριτσιών στην Πόλη του Μπενίν). Ορισμένες ΜΚΟ (όπως το Ελβετικό Συμβούλιο Προσφύγων) παρέχουν απαντήσεις σε ερωτήματα, καθώς και εκθέσεις για διερευνητικές αποστολές.

Κυβερνητικοί/κρατικοί οργανισμοί

Πολλοί κρατικοί οργανισμοί δημοσιοποιούν διαφόρων ειδών ΠΧΚ για την κατάσταση που επικρατεί σε πολλές και διαφορετικές χώρες καταγωγής (βλέπε προσάρτημα Δ). Ορισμένοι από αυτούς τους οργανισμούς δημοσιεύουν υλικό που αφορά τόσο πολιτικές όσο και ΠΧΚ. Για την ακρίβεια, ορισμένοι οργανισμοί (όπως π.χ. το Συμβούλιο Μεταναστών και Προσφύγων του Καναδά) παρέχουν, μεταξύ άλλων, απαντήσεις σε ερωτήματα ⁽²³⁾ και εκθέσεις διερευνητικών αποστολών ⁽²⁴⁾.

Δικαστικοί οργανισμοί

Σε ορισμένα κράτη μέλη (π.χ. Γαλλία) τα εθνικά δικαστήρια διενεργούν και/ή συμμετέχουν σε διερευνητικές αποστολές, οι οποίες ολοκληρώνονται με τη δημοσίευση σχετικών εκθέσεων ⁽²⁵⁾.

Μέσα ενημέρωσης

Τα μέσα ενημέρωσης συγκαταλέγονται συχνά στις σημαντικότερες πηγές καθημερινής ενημέρωσης για την κατάσταση που επικρατεί στις χώρες καταγωγής. Διεθνή και εθνικά μέσα ενημέρωσης (π.χ. διεθνείς εταιρείες μέσω ενημέρωσης όπως το BBC, το Reuters ή το Agence France Presse) δημοσιοποιούν συχνά πληροφορίες

⁽²¹⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 29 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽²²⁾ EASO training module — *What is country of origin information (COI)?* (έκδοση 4.1 — EN).

⁽²³⁾ Βλέπε π.χ. τα ερωτήματα που έχουν αναρτηθεί στη δικτυακή πύλη της EASO σχετικά με τις ΠΧΚ (<https://coi.easo.europa.eu/search/results#k=Type=%22Response%20to%20COI%20Query%22>).

⁽²⁴⁾ Βλέπε π.χ. τις εκθέσεις των διερευνητικών αποστολών που έχουν αναρτηθεί στη δικτυακή πύλη της EASO σχετικά με τις ΠΧΚ (<https://coi.easo.europa.eu>).

⁽²⁵⁾ Βλέπε π.χ. εκθέσεις του γαλλικού Γραφείου Προστασίας Προσφύγων και Απάτριδων (OFPRA) και του γαλλικού Εθνικού Δικαστηρίου Ασύλου (CNDA): OFPRA–CNDA, *Rapport de mission en République d’Haïti du 26 mars au 7 avril 2017*, (http://www.cnda.fr/content/download/111393/1122479/version/1/file/HTI_OFPRA_CNDA_09.2017_Rapport%20de%20mission_Haiti.pdf)· OFPRA–CNDA, *Rapport de mission en République fédérale du Nigeria du 9 au 21 septembre 2016* (https://www.ofpra.gouv.fr/sites/default/files/atoms/files/14_ofpra-cnda_rapport_de_mission_au_nigeria_du_9_au_21_septembre_2016.pdf).

σε καθημερινή βάση για την επικαιρότητα στις χώρες καταγωγής, αλλά και πολλές χρήσιμες πληροφορίες για την πολιτική και ανθρωπιστική κατάσταση.

Νομοθετικά και διοικητικά όργανα (σε χώρες καταγωγής)

Τα θεσμικά όργανα, όπως π.χ. τα κοινοβούλια ή τα υπουργεία, στις χώρες καταγωγής παράγουν και δημοσιεύουν τα κείμενα των εθνικών νόμων και κανονισμών, όπως π.χ. είναι ο Ποινικός Κώδικας ή οι νόμοι για την ιθαγένεια. Πρέπει να σημειωθεί εν προκειμένω ότι στο άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α) της ΟΕΑΑ (αναδιτύπωση) υπογραμμίζεται η ανάγκη συνεκτίμησης των «νόμων και των κανονισμών στη χώρα καταγωγής και του τρόπου εφαρμογής τους» κατά την εξέταση των αιτήσεων χορήγησης διεθνούς προστασίας.

Ακαδημαϊκές πηγές

Τα πανεπιστήμια και τα κολέγια παράγουν γραπτές πληροφορίες σχετικά με τα ειδικά πεδία ενδιαφέροντος και εμπειρογνωμοσύνης τους. Σε ορισμένες δικαιοδοσίες οι ενδιαφερόμενοι έχουν τη δυνατότητα να συμβουλευτούν απευθείας τους εμπειρογνώμονες των πανεπιστημίων (σε διαπροσωπικό επίπεδο) προκειμένου να θέτουν ειδικές ερωτήσεις για θέματα που δεν έχουν εντοπιστεί στο γραπτό τους υλικό.

Εξειδικευμένες πηγές (ή ειδικές ανά χώρα πηγές και ειδικές ανά θέμα πηγές)

Οι γενικές εκθέσεις μπορούν να αποδώσουν ολοκληρωμένη εικόνα για την κατάσταση των χωρών και να παρέχουν γενικές πληροφορίες. Ωστόσο, αν χρειάζεστε πιο εξειδικευμένες γνώσεις για κάποιο συγκεκριμένο θέμα, πρέπει ενδεχομένως να συμβουλευτείτε εξειδικευμένες πηγές που επικεντρώνονται σε θέματα τα οποία δεν θίγονται από άλλες πηγές. Οι εξειδικευμένες πηγές έχουν συνήθως συγκεκριμένη θεματική ή περιφερειακή αποστολή (π.χ. Ευρωπαϊκό Κέντρο για τα Δικαιώματα των Ρομά: η κατάσταση των Ρομά στην Ευρώπη· Συριακή επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων: η κατάσταση στη Συρία όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα· Eurasianet: συγκεκριμένη περιφέρεια).

Πηγές που δεν βασίζονται στην τεχνολογία των πληροφοριών (ΤΠ)

Οι πηγές που δεν βασίζονται στην ΤΠ, όπως π.χ. τα έντυπα βιβλία, τα περιοδικά και οι χάρτες, αποτελούν επίσης σημαντικές πηγές πληροφοριών. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι κατάλογοι των Ηνωμένων Εθνών με τους εγκληματίες πολέμου και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας οι οποίοι δεν είναι —στο σύνολό τους— διαθέσιμοι στο διαδίκτυο και βρίσκονται σε βιβλιοθήκες ή άλλα έντυπα αρχεία. Στην ίδια κατηγορία ανήκουν και τα έγγραφα συνεντεύξεων, διασκέψεων και σεμιναρίων.

2.4. Μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Η ερευνητική ομάδα της μεταναστευτικής υπηρεσίας της Νέας Ζηλανδίας ορίζει ως μέσα κοινωνικής δικτύωσης τα «αναπτυσσόμενα τεχνολογικά εργαλεία, με τη βοήθεια των οποίων οι χρήστες δημιουργούν και κοινοποιούν ειδήσεις, περιεχόμενο και πληροφορίες. Το περιεχόμενο που εντοπίζεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αναφέρεται συχνά ως περιεχόμενο παραγόμενο από τους χρήστες»⁽²⁶⁾.

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιτρέπουν σε ολόένα και περισσότερους ανθρώπους να καταγράφουν γρήγορα και εύκολα γεγονότα και να κοινοποιούν τις πληροφορίες αυτές αστραπιαία σε όλον τον κόσμο. Τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί ο όγκος των πληροφοριών που δημοσιοποιούνται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης⁽²⁷⁾.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης χρησιμοποιούνται κυρίως για την κοινοποίηση και την ανταλλαγή πληροφοριών. Ως εκ τούτου, προσομοιάζουν περισσότερο σε βάσεις δεδομένων και λιγότερο στις παραδοσιακές πηγές των ΠΧΚ⁽²⁸⁾.

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης εγκυμονούν σημαντικούς κινδύνους. Κατά κανόνα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν υπόκεινται στις κανονιστικές απαιτήσεις στις οποίες υπόκεινται οι καθιερωμένες πηγές πληροφοριών. Η αξιολόγηση των πηγών παρουσιάζει δυσκολίες. Η έντονη προβολή και παρουσία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν αποτελούν από μόνα τους κριτήρια ποιότητας. Είναι συχνά δύσκολο να αξιολογούνται οι πληροφορίες που εντοπίζονται. Η ακρίβεια των πληροφοριών που δημοσιοποιούνται στις πλατφόρμες είναι δύσκολο να εξακριβωθεί. Παραδείγματος χάρη, δεδομένου ότι ορισμένοι λογαριασμοί του Twitter δεν έχουν ελεγχθεί όσον αφορά τη γνησιότητά τους, συνιστάται οι σχετικές πληροφορίες να διασταυρώνονται με

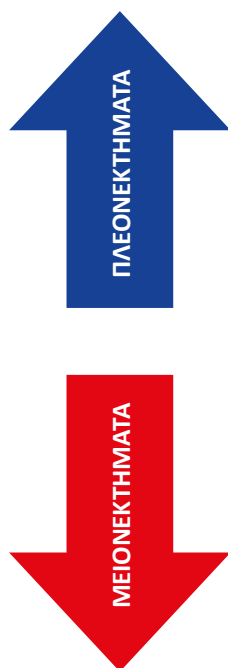
⁽²⁶⁾ Immigration New Zealand, Country Research Branch, *Country of origin information and social media literature review*, Οκτώβριος 2013, σ. 1 (<https://www.ecoi.net/site/assets/files/1890/crb-country-of-origin-information-and-social-media-executive-summary-october-2013.pdf>).

⁽²⁷⁾ EASO training module — *What is country of origin information (COI)?* (έκδοση 4.1 — EN).

⁽²⁸⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Εκπαιδευτικό εγχειρίδιο*, σ. 141 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

άλλες πηγές. Η προστιθέμενη αξία των μέσων κοινωνικής δικτύωσης δεν πρέπει να υπερεκτιμάται. Ωστόσο, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν θα πρέπει ούτε να απορρίπτονται, ούτε να υποβαθμίζονται ως δυνητικό πολύτιμο μέσο συλλογής πληροφοριών. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποδεικνύονται συχνά χρήσιμα σε ειδικές περιπτώσεις, όπως π.χ. όταν αναζητούνται πληροφορίες που επιβεβαιώνουν τον τόπο και τον χρόνο μιας διαδήλωσης. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορούν επίσης να διευκολύνουν την παρακολούθηση των εξελίξεων για συγκεκριμένο θέμα ή σε συγκεκριμένη χώρα ⁽²⁹⁾.

Πίνακας 3: Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των πηγών των μέσων ενημέρωσης ⁽³⁰⁾

- Προσφέρουν πολύ επίκαιρες πληροφορίες (π.χ. σχετικά με τις εξελίξεις στον τομέα της ασφάλειας ή τις εκλογικές διαδικασίες που είναι σε εξέλιξη). Ορισμένοι οργανισμοί εκδίδουν δελτία τύπου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.
- Διευκολύνουν την πρόσβαση σε πληροφορίες που δεν δημοσιοποιούνται σε άλλα μέσα.
- Διευκολύνουν τη γνωριμία με νέες «νόμιμες» πηγές για συγκεκριμένα θέματα ή συγκεκριμένες χώρες.
- Αποτελούν ένα ακόμα μέσο για την αναζήτηση εμπειρογνομώνων και την επικοινωνία μαζί τους.
- Οι πληροφορίες κοινοποιούνται εύκολα στους συναδέλφους και διευκολύνεται η από κοινού συλλογή πληροφοριών.
- Συμβάλλουν στην υπερπληροφόρηση. Η αναζήτηση και το φιλτράρισμα των πληροφοριών είναι συχνά χρονοβόρα διαδικασία.
- Επιτρέπεται η χρήση ψευδών στοιχείων ταυτότητας.
- Επιτρέπεται η διάδοση υποκειμενικών πληροφοριών και απόψεων.
- Το γεγονός ότι το περιεχόμενό τους παράγεται από χρήστες σημαίνει ότι το περιεχόμενο μπορεί να μεταβληθεί γρήγορα.
- Πριν χρησιμοποιήσετε τις πλατφόρμες, πρέπει συχνά να δημιουργήσετε λογαριασμό με τα στοιχεία της ταυτότητάς σας.
- Η επαλήθευση του περιεχομένου των πλατφορμών είναι συχνά δύσκολη.

Πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής μπορούν να εντοπιστούν σε διάφορες πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης: ιστότοποι κοινωνικής δικτύωσης (π.χ. Facebook, LinkedIn, Instagram), ιστολόγια και μικροϊστολόγια (π.χ. Twitter), ιστοθέσεις με δυνατότητα επεξεργασίας από κάθε χρήστη (wikis) (π.χ. Wikipedia), ιστότοποι κοινοχρησίας αρχείων (π.χ. YouTube, Flickr) και υπηρεσίες εντοπισμού θέσης (π.χ. Wikimapia, Panoramio). Πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής μπορούν να περιέχουν επίσης τα διαδικτυακά φόρουμ και οι πίνακες μηνυμάτων (π.χ. το Expat Forum).

Εξαιτίας του ταχύτατου πολλαπλασιασμού του περιεχομένου που παράγεται από χρήστες, η διερεύνηση των ΠΧΚ έχει γίνει περισσότερο περίπλοκη λόγω της αύξησης του όγκου των διαθέσιμων πληροφοριών. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης χρησιμοποιούνται συχνά ως μέσο διακίνησης πληροφοριών, ψευδών πληροφοριών, υποκινήσεων και προπαγανδιστικών μηνυμάτων. Η πρακτική αυτή εφαρμόζεται συχνά από άτομα, ΜΚΟ, κυβερνήσεις ή και τρομοκρατικές οργανώσεις. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν χρειάζονται μεσάζοντες όπως τα συμβατικά μέσα: μπορούν να μεταδίδουν απευθείας το υλικό που καταγράφεται και τις μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων και θυμάτων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ως εκ τούτου, οι πληροφορίες μπορούν να γίνουν άμεσες και εξατομικευμένες με έναν τρόπο που δεν ήταν εφικτός στο παρελθόν με τις «παραδοσιακές» πηγές ΠΧΚ. Επίσης, σε αντίθεση με το παρελθόν, το χαμηλό κόστος επιτρέπει πλέον στα τοπικά μέσα ενημέρωσης και στις ΜΚΟ να απευθύνονται σε ευρύ φάσμα του πληθυσμού. Ωστόσο, είναι πιθανό να παρατηρηθούν φαινόμενα κατάχρησης και χειραγώγησης λόγω της —κατά βάση— μη ρυθμιζόμενης φύσης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης ⁽³¹⁾.

⁽²⁹⁾ Ο.π., σ. 141.

⁽³⁰⁾ Με βάση τον κατάλογο του ACCORD. Αυστριακός Ερυθρός Σταυρός, Αυστριακό κέντρο για τη χώρα καταγωγής και την έρευνα και τεκμηρίωση στον τομέα του ασύλου, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 141-142 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽³¹⁾ Immigration New Zealand, Country Research Branch, *Country of origin information and social media literature review*, Οκτώβριος 2013, σ. 1-2 (<https://www.ecoi.net/site/assets/files/1890/crb-country-of-origin-information-and-social-media-executive-summary-october-2013.pdf>).

2.5. Ιεράρχηση των πηγών

Προκύπτει, επομένως, αβίαστα το ερώτημα αν ορισμένα είδη πηγών είναι περισσότερο πολύτιμα από άλλα. Μπορεί άραγε να υπάρξει ιεράρχηση των πηγών; Έχουν, παραδείγματος χάρη, οι πηγές των μέσων ενημέρωσης την ίδια αξία με τις πηγές του ΟΗΕ όσον αφορά την αναζήτηση ΠΧΚ; Έχει μια κυβερνητική έκθεση μεγαλύτερη σημασία από μια μελέτη που δημοσιεύεται από ΜΚΟ;

«Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι οι πηγές κατά κανόνα δεν ιεραρχούνται. Η χρησιμότητα και εγκυρότητα της κάθε πηγής εξαρτάται εν μέρει από το ερώτημα που καλείται αυτή να απαντήσει —κάθε πηγή θα πρέπει να αξιολογείται χωριστά και για την αξιοπιστία της πηγής θα πρέπει να αντλούνται συμπεράσματα μόνο μετά από διεξοδική εξέταση της πηγής»⁽³²⁾. Είναι αδύνατο να υποστηριχθεί ότι συγκεκριμένες πηγές θα είναι πάντα περισσότερο αξιόπιστες ή χρήσιμες από άλλες πηγές. Ενώ όσον αφορά τη γενική κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συγκεκριμένες πηγές (π.χ. διεθνείς οργανισμοί) μπορεί να είναι περισσότερο χρήσιμες από άλλες, για την πληροφόρηση σχετικά με συγκεκριμένα γεγονότα θα πρέπει μάλλον να προτιμούνται άλλες πηγές (π.χ. τοπικά ειδησεογραφικά πρακτορεία ή εμπειρογνώμονες).

2.6. Βάσεις δεδομένων και μηχανές αναζήτησης

Οι βάσεις δεδομένων και μηχανές αναζήτησης δεν είναι ακριβώς πηγές.

Μια **πηγή** παρέχει πληροφορίες, μια **βάση δεδομένων** ή μια **μηχανή αναζήτησης** παρέχει πρόσβαση σε πηγές και επιτρέπει την άντληση πληροφοριών είτε από το διαδίκτυο είτε από επιλεγμένες πηγές.

Μια **βάση δεδομένων** παρουσιάζει πληροφορίες από διαφορετικές πηγές εφαρμόζοντας διαφορετικά κριτήρια επιλογής. Οι βάσεις δεδομένων παρέχουν συχνά μια σειρά από συνδέσμους και περιλαμβάνουν συχνά τις αρχικές εκθέσεις ή απλά περιλήψεις. Οι βάσεις δεδομένων είναι πολύ χρήσιμες για την έρευνα επειδή παρέχουν συλλογές διαφορετικών πηγών και πληροφοριών για χώρες και/ή θέματα. Για την εξακρίβωση, την αξιολόγηση και την επιβεβαίωση του υλικού, θα πρέπει να συμβουλευέστε την πρωτογενή πηγή. Οι πληροφορίες για μια βάση δεδομένων έχουν επιλεγεί. Παράδειγμα βάσης δεδομένων αποτελεί το Ecol.net, το οποίο διαχειρίζεται ο οργανισμός ACCORD. Το Ecol.net περιέχει τεράστια συλλογή εκθέσεων για καταστάσεις που επικρατούν σε χώρες καταγωγής, έγγραφα πολιτικής, καθώς και θέσεις και έγγραφα που αφορούν διεθνή και εθνικά νομικά πλαίσια. Παρόμοια προσέγγιση ακολουθείται από τον ιστότοπο Refworld, που διαχειρίζεται η UNHCR, με σκοπό να καταστούν οι ΠΧΚ, η νομολογία και η νομοθεσία για τους πρόσφυγες προσιτές σε όλους τους εμπλεκόμενους στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τις αιτήσεις χορήγησης ασύλου. Η δικτυακή πύλη της EASO σχετικά με τις ΠΧΚ περιέχει τόσο ΠΧΚ από εθνικές μονάδες που είναι επιφορτισμένες με τις ΠΧΚ όσο και δημοσιεύσεις της EASO.

Οι **μηχανές αναζήτησης** —συστήματα ή προγράμματα ειδικά σχεδιασμένα για την αναζήτηση και ανάκτηση πληροφοριών που δημοσιοποιούνται στο διαδίκτυο— βασίζονται συνήθως σε ευρετήριο πολλών εγγράφων HTML, ώστε να μπορείτε να εντοπίζετε εύκολα το/τα έγγραφο/-α που αναζητάτε. Παραδείγματα μηχανών αναζήτησης είναι οι μηχανές Google και Yahoo.

Το **Διαδικτυακό Αρχείο** —γνωστό και ως Χρονομηχανή⁽³³⁾— επιτρέπει στον χρήστη να αναζητά ιστοτόπους ή σελίδες που ενδέχεται να έχουν αποσυρθεί. Το αρχείο αυτό είναι χρήσιμο επειδή, μολονότι οι αποφάσεις αναφέρουν τις ΠΧΚ παραπέμποντας στις σχετικές ιστοσελίδες και στην ημερομηνία πρόσβασης στην εκάστοτε ιστοσελίδα —κάτι που αποτελεί ορθή πρακτική— το 20 % περίπου των διαδικτυακών συνδέσμων δεν λειτουργεί μετά από 2 χρόνια. Αυτό μπορεί να συμβαίνει επειδή η έκθεση έχει αρχειοθετηθεί.

Τα **αρχεία των μέσων ενημέρωσης** συλλέγουν πληροφορίες που παράγονται από διάφορες πηγές μέσων ενημέρωσης και διευκολύνουν τη διάθεση των πληροφοριών αυτών στο κοινό. Παραδείγματα τέτοιων αρχείων είναι το WNC, το BBC Monitoring, το LexisNexis, το Factiva και το allAfrica.com. Τα αρχεία αυτά μπορούν να αποτελέσουν πολύτιμο, αλλά και αρκετά δαπανηρό εργαλείο καθώς για την αναζήτηση στους ιστοτόπους συχνά απαιτείται συνδρομή.

⁽³²⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 87-88 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽³³⁾ Βλέπε Διαδικτυακό Αρχείο — Χρονομηχανή (<https://archive.org/web>).

2.7. Ανώνυμες πηγές

Οι πηγές πληροφοριών δεν μπορούν κατά γενικό κανόνα να είναι ανώνυμες και θα πρέπει να κατονομάζονται. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να είναι αδύνατο να κατονομαστεί η πρωτογενής πηγή χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η ασφάλεια του ατόμου· αυτό συμβαίνει όταν συγγραφείς επικοινωνούν απευθείας με πρωτογενείς πηγές και είναι υποχρεωμένοι να δημοσιεύσουν τα στοιχεία τους ⁽³⁴⁾.

Το ΕΔΔΑ αποφάνθηκε στην υπόθεση Sufi και Elmi ⁽³⁵⁾ (Σομαλία) για «τη σημασία που πρέπει αποδίδεται στις εκθέσεις χωρών που βασίζονται πρωτίστως σε πληροφορίες από ανώνυμες πηγές».

Πίνακας 4: ΕΔΔΑ — υπόθεση Sufi και Elmi (Σομαλία)

Κείμενο (σκέψη 233): « [...] όταν μια έκθεση βασίζεται εξ ολοκλήρου σε πληροφορίες που παρέχονται από πηγές, η εγκυρότητα και η φήμη αυτών των πηγών και ο βαθμός της παρουσίας στους στον οικείο τομέα είναι παράγοντες που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο πριν αξιολογηθεί η σημασία που πρέπει να αποδοθεί στην αποδεικτική τους ισχύ.

Το Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι, όταν υπάρχουν εύλογες ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια, οι πηγές μπορεί να θέλουν να παραμείνουν ανώνυμες. Ωστόσο, όταν δεν υπάρχει καμία πληροφορία για τη φύση των δραστηριοτήτων των πηγών στον οικείο τομέα, θα είναι σχεδόν αδύνατο να αξιολογηθεί η αξιοπιστία των πηγών από το Δικαστήριο. Κατά συνέπεια, η προσέγγιση που ακολουθείται από το Δικαστήριο θα εξαρτηθεί από την ταύτιση μεταξύ των συμπερασμάτων των πηγών και των λοιπών διαθέσιμων πληροφοριών.

Αν τα συμπεράσματα των πηγών ταυτίζονται με άλλες πληροφορίες για τις χώρες, η αποδεικτική τους ισχύ μπορεί να έχει βαρύνουσα σημασία. Ωστόσο, το Δικαστήριο θα είναι γενικά πολύ προσεκτικό όταν εξετάζει εκθέσεις από ανώνυμες πηγές που δεν ταυτίζονται με τις υπόλοιπες πληροφορίες.»

⁽³⁴⁾ EASO, *Country of origin information report methodology*, Ιούλιος 2012, σ. 8 (https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Report_Methodology.pdf).

⁽³⁵⁾ Απόφαση του ΕΔΔΑ της 28ης Ιουνίου 2011, Sufi και Elmi κατά Ηνωμένου Βασιλείου, προσφυγές αριθ. 8319/07 και 11449/07, σκέψη 219, σκέψη 233 (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-105434>).

3. Πρακτική χρήση των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής

Πίνακας 5: Πρακτική χρήση των ΠΧΚ

Οι ΠΧΚ έχουν καίρια σημασία για την ορθή εξέταση των αιτήσεων χορήγησης διεθνούς προστασίας από τις αποφαινόμενες αρχές, καθώς και για την **εκπλήρωση των καθηκόντων των δικαστηρίων**.

Τα δικαστήρια που εξετάζουν γεγονότα και νομικές πτυχές πρέπει να διαθέτουν ΠΧΚ για να αξιολογούν τα αποδεικτικά στοιχεία. Όσον αφορά τα δικαστήρια που εστιάζουν μόνο στις **νομικές πτυχές**, θα είναι σημαντικό να εξεταστεί αν η αποφαινόμενη αρχή ή το δικαστήριο κατωτέρω έχει εφαρμόσει **τα κατάλληλα κριτήρια** για την αξιοποίηση και την αξιολόγηση των ΠΧΚ.

Οι ΠΧΚ είναι άλλωστε απαραίτητες και στα δύο στάδια της αξιολόγησής τους:

- καταρχάς, εξακρίβωση της προγενέστερης και τρέχουσας κατάστασης του αιτούντος.
- και στη συνέχεια αξιολόγηση του κινδύνου.

3.1. Γιατί χρειάζεστε πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής;

Τα μέλη των δικαστηρίων που εξετάζουν τα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να εξακριβώσουν τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να μεριμνούν ώστε να εφαρμόζουν τα νομικά κριτήρια που προβλέπονται στις νομικές πράξεις του ΚΕΣΑ, μεταξύ άλλων, και ανάλογα με την περίπτωση, το άρθρο 4 της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση). Το ίδιο ισχύει και για τις ΠΧΚ, καθώς το δικαστήριο θα πρέπει συνήθως να ακολουθεί τις βασικές δικονομικές απαιτήσεις του άρθρου 10 παράγραφος 3 στοιχείο α) της ΟΔΑ (αναδιατύπωση) ⁽³⁶⁾ ώστε «οι αιτήσεις να εξετάζονται και οι αποφάσεις να λαμβάνονται σε ατομική βάση, αντικειμενικά και αμερόληπτα» ⁽³⁷⁾. Σε διαφορετική περίπτωση, το ένδικο μέσο δεν θα παράγει αποτελέσματα.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση), τα στοιχεία των ισχυρισμών πρέπει να εξετάζονται. Το εν λόγω άρθρο αφορά την «αξιολόγηση των γεγονότων και περιστάσεων». Σύμφωνα με το περιεχόμενο της απόφασης του ΔΕΕ στην υπόθεση C-277/11, M.M. κατά Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ιρλανδία, Attorney General ⁽³⁸⁾, «η αξιολόγηση αυτή γίνεται σε δύο αυτοτελή στάδια:

1. διαπίστωση της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που αποδεικνύουν τη βασιμότητα της αίτησης και
2. νομική εκτίμηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να αποφασισθεί αν πληρούνται, υπό το φως των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υποθέσεως, οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παροχή διεθνούς προστασίας».

3.2. Πού είναι αναγκαίες οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής;

Οι πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής είναι αναγκαίες ή χρήσιμες σε διάφορες πτυχές της εξέτασης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Οι ΠΧΚ συμβάλλουν στην εξοικείωση των αποφαινόμενων αρχών με τη **γενική πολιτική και/ή κοινωνικοοικονομική κατάσταση** των χωρών καταγωγής και/ή με τις **τελευταίες εξελίξεις σε εμπόλεμες περιοχές**. Βλέπε τον παρακάτω πίνακα για παραδείγματα.

⁽³⁶⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 69) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=EN>).

⁽³⁷⁾ ΕΑΣΟ, Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση, ενότητα 4.7.3., σ. 115.

⁽³⁸⁾ ΔΕΕ, απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, M., υπόθεση C-277/11, EU:C:2012:744, σκέψη 64 (<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30d6f3e160b1850a4c8098eb8a388440fb52.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxYMahf0?text=&docid=130241&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7920>).

Πίνακας 6: Εξοικείωση με την κατάσταση της χώρας

<p>Εξοικείωση με τη γενική πολιτική και/ή κοινωνικοοικονομική κατάσταση και/ή τις τελευταίες εξελίξεις σε εμπόλεμες περιοχές.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Οι γενικές γνώσεις για τους εμπλεκόμενους στον πόλεμο της Συρίας βοηθούν στη γρήγορη κατανόηση των προβλημάτων που είναι πιθανό να προκύψουν με τους αιτούντες που προέρχονται από διαφορετικές περιοχές της Συρίας. • Οι καταγγελίες για νοθεία στις προεδρικές εκλογές της Σομαλίας την άνοιξη του 2017 επισκιάζουν τις αναφορές σχετικά με την αύξηση του κρατικού ελέγχου και των κρατικών δομών και την αξιολόγηση της αποτελεσματικής προστασίας των πολιτών από κρατικούς παράγοντες. • Τα έγγραφα τεκμηρίωσης και η κατάσταση που βιώνουν διαφορετικές κατηγορίες Παλαιστινίων που προέρχονται από την περιοχή της Παλαιστίνης, αλλά και το νομικό τους καθεστώς στο πλαίσιο του Γραφείου Αρωγής και Έργων του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) βοηθούν στην εκ πρώτης όψεως εκτίμηση των ισχυρισμών τους.
--	---

Φυσικά, οι εκάστοτε ισχυρισμοί πρέπει να εξετάζονται με βάση τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά τους: οι γενικές γνώσεις βοηθούν απλά στην αρχική τους αξιολόγηση.

Οι ΠΧΚ **διευκολύνουν την αξιολόγηση της αξιοπιστίας και της ευλογοφάνειας** ⁽³⁹⁾ των μαρτυριών των αιτούντων. Βλέπε τον ακόλουθο πίνακα για παραδείγματα.

Πίνακας 7: Διευκόλυνση της αξιολόγησης της αξιοπιστίας και της ευλογοφάνειας

<p>Διευκολύνεται η αξιολόγηση της αξιοπιστίας και της ευλογοφάνειας των αιτούντων</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Οι ΠΧΚ βοηθούν τις αποφαινόμενες αρχές να κατανοήσουν καλύτερα τον φόβο των αιτούντων ότι θα υποστούν διώξεις. • Οι ΠΧΚ επιτρέπουν στις αποφαινόμενες αρχές να εξακριβώσουν αν η διαδικασία, η πρακτική ή η έλλειψη προστασίας που καταγγέλλεται από τους αιτούντες καταγράφεται στις ΠΧΚ ενώ βοηθούν τους αιτούντες να στοιχειοθετήσουν τις μαρτυρίες τους. • Οι αιτούντες πρέπει πολύ συχνά να αποδείξουν στις αποφαινόμενες αρχές ότι δικαιολογημένα φοβούνται πως θα υποστούν διώξεις, χωρίς ωστόσο να έχουν πρόσβαση σε αποδεικτικά στοιχεία ή άλλα ανεξάρτητα μέσα για να στοιχειοθετήσουν τους ισχυρισμούς τους. Ως εκ τούτου, οι ΠΧΚ που απεικονίζουν μια κατάσταση ή μια πρακτική και στοιχειοθετούν τους ισχυρισμούς των αιτούντων βοηθούν τις αποφαινόμενες αρχές να αξιολογούν την αξιοπιστία των αιτούντων και την ευλογοφάνεια των μαρτυριών τους.
--	--

Οι ΠΧΚ μπορούν επίσης να διευκολύνουν **την αξιολόγηση συγκεκριμένων ατομικών μαρτυριών** παρέχοντας π.χ. τα εξής στοιχεία.

⁽³⁹⁾ Για λεπτομερή ανάλυση των σημαντικών ζητημάτων αξιοπιστίας και/ή ευλογοφάνειας, βλέπε EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου* — Δικαστική ανάλυση, Μέρος 4: Ειδικές αρχές και πρότυπα που εφαρμόζονται στην αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων και της αξιοπιστίας.

Πίνακας 8: Αξιολόγηση συγκεκριμένης ατομικής μαρτυρίας

<p>Συγκεκριμένη ατομική μαρτυρία</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο οι Νιγηριανές παρασύρονται στα κυκλώματα σωματεμπορίας (π.χ. εμπλεκόμενοι, μέθοδοι εξαναγκασμού, η πρακτική «τζούτζου», ο ρόλος των μελών της οικογένειας).
	<ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η διαδικασία στρατολόγησης σε στρατιωτικές ομάδες και ποια είναι συνήθως τα θύματα της αναγκαστικής στρατολόγησης.
	<ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για τον τρόπο και τον χρόνο ακρωτηριασμού των εξωτερικών γυναικείων σεξουαλικών οργάνων σε συγκεκριμένη χώρα ή περιοχή και για τη στάση της κοινότητας απέναντι στη συγκεκριμένη πρακτική.
	<ul style="list-style-type: none"> • Αναφορές για τον τρόπο τιμωρίας των μελών που αντιδρούν.
	<ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για τον ρόλο των μελών των οικογενειών που υποστηρίζουν τους Τσετσένους αντάρτες, αλλά και για τη στρατηγική αντιποίνων του καθεστώτος Καντίροβ.
	<ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος συγκεκριμένων εθνοτικών ή θρησκευτικών μειονοτήτων.

Οι ΠΧΚ αποτελούν σημαντικό μέσο για την αξιολόγηση του κινδύνου διώξεων ή σοβαρής βλάβης των αιτούντων κατά την επιστροφή τους στη χώρα καταγωγής. Οι ΠΧΚ μπορούν να συμβάλουν στον προσδιορισμό των ακόλουθων πτυχών, μεταξύ άλλων.

Πίνακας 9: Αξιολόγηση του κινδύνου που διατρέχουν οι αιτούντες εφόσον επιστρέψουν

<p>Κίνδυνος που διατρέχουν οι αιτούντες να υποστούν δίωξη ή σοβαρή βλάβη κατά την επιστροφή τους στη χώρα καταγωγής</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Νομικές διατάξεις και οι ποινικές διώξεις που ασκούνται επί του παρόντος κατά των λεσβιών, των ομοφυλόφιλων, των αμφιφυλόφιλων, των τρανς και των κουίρ/μεσοφυλικών.
	<ul style="list-style-type: none"> • Νομικές διατάξεις και η εφαρμογή της θανατικής ποινής επί του παρόντος, η ύπαρξη μορατόριουμ ή άλλων πρακτικών.
	<ul style="list-style-type: none"> • Καταστάσεις που προκύπτουν δυνάμει του άρθρου 15 στοιχείο β) της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση), όπως π.χ. οι συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων.
	<ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για τον (εμφύλιο) πόλεμο και τις συνέπειές του για τους αμάχους.

Όταν μαρτυρίες για προγενέστερες διώξεις θεωρούνται αξιόπιστες, θα πρέπει, πριν από την αξιολόγηση της αίτησης χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα, να προσκομίζονται πληροφορίες που να αποδεικνύουν ότι η κατάσταση στη χώρα έχει αλλάξει και ότι είναι επομένως απίθανο να επαναληφθεί η δίωξη [βλέπε άρθρο 4 παράγραφος 4 της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση)]. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να αφορούν, μεταξύ άλλων, τα εξής.

Πίνακας 10: Εφόσον έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες, η επανάληψη της δίωξης θα ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση της αίτησης χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα

Όταν μαρτυρίες για προγενέστερες διώξεις θεωρούνται αξιόπιστες, θα πρέπει πριν από την αξιολόγηση της αίτησης χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα να προσκομίζονται πληροφορίες που να αποδεικνύουν ότι η κατάσταση στη χώρα έχει αλλάξει και ότι είναι, επομένως, απίθανο να επαναληφθεί η δίωξη	• Έλεγχος της κατάστασης στο Μογκαντίσου της Σομαλίας.
	• Έλεγχος της κατάστασης στη Συρία κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου.
	• Έλεγχος της κατάστασης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία.

Οι ΠΧΚ μπορούν να συμβάλουν στην κατανόηση των παραγόντων που ενδέχεται να εγκυμονούν κίνδυνο για την επιστροφή των αιτούντων, πέραν των παραγόντων εκείνων που ευθύνονται εξαρχής για την αναχώρηση των αιτούντων από τη χώρα. Τα ζητήματα αυτά ενδέχεται να συνδέονται με τις ακόλουθες πτυχές, μεταξύ άλλων.

Πίνακας 11: Κατανόηση των παραγόντων που ενδέχεται να εγκυμονούν κίνδυνο για την επιστροφή των αιτούντων ⁽⁴⁰⁾ ⁽⁴¹⁾

Κατανόηση των παραγόντων που ενδέχεται να εγκυμονούν κίνδυνο για την επιστροφή των αιτούντων, πέραν των παραγόντων εκείνων που ευθύνονται εξαρχής για την αναχώρηση των αιτούντων από τη χώρα	<ul style="list-style-type: none"> • Η παράνομη έξοδος από το Ουζμπεκιστάν μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή δυσανάλογης ποινής κατά την επιστροφή (ΕΔΔΑ, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2012, F.N. κ.λπ. κατά Σουηδίας, προσφυγή αριθ. 28774/09). • Ή, αν η υπόθεση αφορά δυναμικές αντιπολιτευτικές δραστηριότητες εναντίον των αρχών της χώρας καταγωγής, οι οποίες εκδηλώθηκαν στη χώρα υποδοχής.
---	--

Οι ΠΧΚ είναι επίσης αναγκαίες για να αξιολογηθεί, ως εναλλακτική λύση, η εσωτερική προστασία ⁽⁴²⁾ μέσω της αποσαφήνισης ζητημάτων, όπως αυτά που ακολουθούν.

Πίνακας 12: Αξιολόγηση της εσωτερικής προστασίας, ως εναλλακτική λύση

Για την αξιολόγηση της εσωτερικής προστασίας, ως εναλλακτική λύση	• Η παρουσία δυνάμεων ασφαλείας.
	• Προσβασιμότητα και ασφάλεια των ταξιδιωτικών δρομολογίων (π.χ. από την Καμπούλ στην Κανταχάρ του Αφγανιστάν).
	• Συνθήκες διαβίωσης στην Καμπούλ.
	• Η κατάσταση των εσωτερικά εκτοπισμένων ατόμων στην περιοχή του Ιράκ που ελέγχεται από την κουρδική περιφερειακή κυβέρνηση.
	• Ποιοι πολίτες εγκαταλείπουν την οργάνωση Μπόκο Χάραμ στη Νιγηρία και στις γειτονικές χώρες.

⁽⁴⁰⁾ Βλέπε π.χ. εν προκειμένω την απόφαση του ΕΔΔΑ της 18ης Δεκεμβρίου 2012, F.N. κ.λπ. κατά Σουηδίας, προσφυγή αριθ. 28774/09 (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-115396>).

⁽⁴¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 337 της 21.12.2011, σ. 14). (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

⁽⁴²⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 15) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

3.3. Αξιολόγηση των πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής

Επειδή τα μέλη των δικαστηρίων πρέπει να χρησιμοποιούν ΠΧΚ κατά την εξέταση των αιτήσεων χορήγησης διεθνούς προστασίας, πρέπει να μπορούν να αξιολογούν κατά πόσον το υλικό των ΠΧΚ είναι αξιόπιστο. Η πτυχή αυτή είναι σημαντική όταν υπάρχει υπερπληθώρα πληροφοριών, οι οποίες ενίοτε είναι και αντικρουόμενες.

Τα μέλη των δικαστηρίων πρέπει να αξιολογούν τις ΠΧΚ που προσκομίζονται από τους ερευνητές των ΠΧΚ ή από τους διαδίκους προτού αποφανθούν για την υπόθεση. Οι δικαστικοί κατάλογοι σημείων ελέγχου μπορούν να βοηθήσουν στη διαμόρφωση ορθής εκτίμησης ⁽⁴³⁾.

Για την αξιολόγηση της σημασίας που πρέπει να αποδίδεται στις ΠΧΚ, το ΕΔΔΑ επανέλαβε στη νομολογία του ⁽⁴⁴⁾ ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πηγή του εκάστοτε υλικού, και κυρίως η ανεξαρτησία του, η αξιοπιστία του και η αντικειμενικότητά του. Όσον αφορά τις εκθέσεις, η εγκυρότητα και φήμη του συντάκτη, η σοβαρότητα των ερευνών που συνέβαλαν στην εκπόνηση των εκθέσεων, η συνοχή των συμπερασμάτων τους και η επιβεβαίωσή τους μέσω άλλων πηγών αποτελούν στο σύνολό τους σημαντικές παραμέτρους.

Για την αξιολόγηση των πληροφοριών, οι ακόλουθες συνοπτικές ερωτήσεις μπορεί να φανούν χρήσιμες στο πλαίσιο του παρόντος πρακτικού οδηγού. Με βάση τις ερωτήσεις αυτές, οι αποφαινόμενες αρχές μπορούν να καθορίσουν τη σημασία που πρέπει να αποδώσουν σε συγκεκριμένη ΠΧΚ.

Πίνακας 13: Ερωτήσεις σχετικά με τις ΠΧΚ

Ερωτήσεις σχετικά με τις ΠΧΚ	1. Είναι ανεξάρτητη η πηγή;
	2. Είναι αξιόπιστη η πηγή;
	3. Είναι αντικειμενική η πηγή;
	4. Ποια είναι η φήμη του συντάκτη;
	5. Είναι ορθή η μεθοδολογία;
	6. Είναι συνεκτικά τα συμπεράσματα;
	7. Χρησιμοποιούνται άλλες πηγές ως επιβεβαίωση;
	8. Είναι σχετικές και επαρκείς οι ΠΧΚ;
	9. Οι ΠΧΚ είναι επικαιροποιημένες και/ή κατάλληλες από χρονική άποψη;

Για λεπτομερή ανάλυση, βλέπε *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση* ⁽⁴⁵⁾. Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούνται αυτές οι ερωτήσεις στην εθνική νομολογία, βλέπε προσάρτημα ΣΤ: τα γαλλικά δικαστήρια και τα δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου παρουσιάζουν αναλυτικά την προσέγγιση απέναντι στις ΠΧΚ. Παραδείγματος χάρη, το Upper Tribunal του Ηνωμένου Βασιλείου εκδίδει αποφάσεις που έχουν τη μορφή «οδηγών για την εκάστοτε χώρα».

Η ορθή αναζήτηση αξιόπιστων ΠΧΚ είναι δύσκολη και ευαίσθητη διαδικασία ενώ απαιτεί κατάρτιση και πείρα. Οι ενδιαφερόμενοι είναι χρήσιμο να γνωρίζουν πληροφορίες για τις χώρες και/ή τις περιοχές που εξετάζουν και, πολύ περισσότερο, να γνωρίζουν τη γλώσσα αυτών των χωρών και/ή περιοχών. Τα μέλη των δικαστηρίων που διενεργούν τη δική τους έρευνα για την αναζήτηση ΠΧΚ θα πρέπει να έχουν υπόψη αυτήν την παράμετρο.

⁽⁴³⁾ EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*, σ. 131.

⁽⁴⁴⁾ ΕΔΔΑ, Saadi κατά Ιταλίας, αριθ. 37201/06 (υποσημείωση 175, σκέψη 143 (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-85276>)). ΕΔΔΑ, NA κατά Ηνωμένου Βασιλείου, αριθ. 25904/07, υποσημείωση 175, σκέψη 120 (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-87458>). ΕΔΔΑ, απόφαση της 28ης Ιουνίου 2011, Sufi και Elmi κατά Ηνωμένου Βασιλείου, προσφυγές αριθ. 8319/07 και 11449/07, σκέψη 230 (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-105434>). ΕΔΔΑ, JK και λοιποί κατά Σουηδίας, ό.π., υποσημείωση 90, σκέψη 88 (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-165442>).

⁽⁴⁵⁾ EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*.

3.4. Προειδοποιήσεις

Ο καθορισμός του κινδύνου που εγκυμονεί η επιστροφή των αιτούντων εμπίπτει στη δικαιοδοσία των μελών των δικαστηρίων: **Οι ΠΧΚ υπηρετούν αυτόν τον σκοπό.**

Ο εντοπισμός αξιόπιστων ΠΧΚ δεν είναι εύκολος ⁽⁴⁶⁾. Είναι συνήθως δύσκολο, ή ακόμα και αδύνατο, να συλλέγονται πληροφορίες για την κατάσταση των ατόμων στις χώρες καταγωγής. Αξίζει να σημειωθεί ότι δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και δεδομένα που επιτρέπουν στις αρχές καταγωγής να εντοπίζουν αιτούντες δεν πρέπει να διαβιβάζονται στις εν λόγω αρχές (βλέπε επίσης ενότητα 4).

Παραδείγματος χάρη, ανάλογα με τη χώρα καταγωγής, μπορεί να είναι δύσκολο να ελεγχθεί αν κάποιος έχει συλληφθεί τη συγκεκριμένη ημέρα ή έχει υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση εγγράφων σε τοπική αρχή.

Πρέπει να εξετάζονται με προσοχή τα αποδεικτικά στοιχεία που φαίνεται να προέρχονται από πολλές πηγές, **καθώς πολλά από αυτά προέρχονται τελικά από μία μόνο πηγή**. Πράγματι, πολλές θεματικές ή ετήσιες εκθέσεις βασίζονται συχνά σε μία κοινή πηγή. Το φαινόμενο αυτό είναι γνωστό ως «ground-tripping» (κυκλικές διαδρομές πληροφοριών): πληροφορίες παρατίθενται με διαφορετικό τρόπο σε πολλές πηγές αλλά προέρχονται τελικά από μία μόνο αρχική πηγή ή πληροφορία ⁽⁴⁷⁾.

Οι δυνατότητες έρευνας στις χώρες καταγωγής είναι επίσης περιορισμένες. «Έμπιστα άτομα» που απασχολούνται σε διπλωματικές αποστολές ή πρεσβείες στις χώρες καταγωγής μπορούν ενίοτε να συνδράμουν στις διαδικασίες συλλογής πληροφοριών ή εξακρίβωσης μαρτυριών των αιτούντων. Οι πληροφορίες τους θεωρούνται αποδεικτικά στοιχεία στις δικαστικές διαδικασίες. Ωστόσο, τα πρόσωπα αυτά και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν είναι συνήθως αδύνατο να παρακολουθούνται. Όταν εξετάζονται αυτές οι πληροφορίες πρέπει να δίνεται προσοχή στη μοναδική περίπτωση που συνιστά η εν λόγω συλλογή πληροφοριών και στην αδυναμία εποπτείας τους. Επίσης, το γεγονός ότι πρέπει να τηρείται το απόρρητο της ταυτότητας των αιτούντων προκειμένου να προστατεύονται τόσο οι ίδιοι όσο και μέλη της οικογένειάς τους, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη συνεργασία με τα «έμπιστα άτομα» στις χώρες καταγωγής.

Μολονότι τα **μέσα κοινωνικής δικτύωσης**, οι πλατφόρμες επικοινωνίας, η συμμετοχική δημοσιογραφία / δημοσιογραφία των πολιτών, τα ιστολόγια κ.λπ. μπορούν να συμβάλουν στην παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών και ατομικών μαρτυριών για γεγονότα, όταν εξετάζονται οι πληροφορίες και εντάσσονται σε ευρύτερο πλαίσιο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ελλιπής εποπτεία των εμπλεκόμενων πηγών (βλέπε ενότητα 2.3).

Για να υπάρξει ανεξάρτητη και αντικειμενική εξέταση των πληροφοριών, είναι σημαντικό να παρέχεται διεξοδική επισκόπηση των υφιστάμενων και διαθέσιμων πηγών και εκθέσεων/πληροφοριών ⁽⁴⁸⁾. Για τον λόγο αυτό, μην σταματάτε την έρευνα ή την αξιολόγηση των ΠΧΚ απλά και μόνο επειδή βρήκατε τις πληροφορίες που αποδεικνύουν συγκεκριμένη άποψη.

Για ορισμένες χώρες, όπως π.χ. το Αφγανιστάν ή το Ιράν, υπάρχει πολύ πλούσιο υλικό στο διαδίκτυο από πολλές πηγές. Ως εκ τούτου, είναι εύκολο να κατακλυστεί κανείς από πληροφορίες. Αν χρησιμοποιηθούν τα κριτήρια των ερωτήσεων σχετικά με τις ΠΧΚ που αναφέρονται ανωτέρω, μπορεί να γίνει η διαλογή των κατάλληλων πληροφοριών.

Το γεγονός ότι για ορισμένες μαρτυρίες δεν υπάρχουν αναφορές, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι οι καταστάσεις αυτές / τα γεγονότα αυτά δεν συνέβησαν. Η έλλειψη μαρτύρων, η καταπίεση των μέσων ενημέρωσης σε ορισμένες χώρες, οι περίοδοι αστάθειας και οι χαοτικές καταστάσεις, τα πολιτιστικά ταμπού ή η ελλιπής κοινοποίηση πληροφοριών στο εξωτερικό αποτελούν μερικές μόνο από τις αιτίες που προκαλούν το φαινόμενο της ανυπαρξίας αναφορών. Τέτοια ζητήματα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη επειδή μπορούν να περιορίσουν ή να καθυστερήσουν την κοινοποίηση των πληροφοριών. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι διερευνητικές ομάδες δεν επισκέπτονται συχνά ορισμένες περιοχές λόγω έλλειψης πόρων, έλλειψης χρόνου, για λόγους ασφαλείας ή επειδή οι περιοχές είναι απροσπέλαστες. Παραδείγματος χάρη, οι διερευνητικές ομάδες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας δεν επισκέπτονται όλα τα κέντρα κράτησης στις χώρες στις οποίες διενεργούν τις περιοδικές τους έρευνες.

⁽⁴⁶⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, ενότητα 2.1.3. «Accuracy and currency», σ. 34 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽⁴⁷⁾ Βλέπε Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), *Common EU guidelines for processing country of origin information (COI)*, Απρίλιος 2008 (<http://www.refworld.org/docid/48493f72.html>).

⁽⁴⁸⁾ EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*, ενότητα 4.3.2, σ. 73.

Πρέπει να δίνεται προσοχή στις αναξιόπιστες μεταφράσεις και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αποφαινόμενοι εργάζονται σε γλώσσα στην οποία υπάρχουν περιορισμένες ΠΧΚ. Οι περιορισμοί αυτοί θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των ΠΧΚ. Όταν η πρόσβαση σε διαφορετικές πηγές είναι περιορισμένη λόγω του εμποδίου της γλώσσας, περιορίζεται επίσης η δυνατότητα ελέγχου της χρήσης των πόρων και η δυνατότητα διασταύρωσης σημαντικών πληροφοριών με πολλές διαφορετικές πηγές, η οποία είναι επιβεβλημένη⁽⁴⁹⁾.

Δεδομένου ότι δεν υπάρχει κοινός κανόνας για τις μεταγραφές από το ένα αλφάβητο στο άλλο, η ίδια λέξη μπορεί συχνά να εμφανίζεται με διαφορετική ορθογραφία.

Mohammad

محمد

Μπορεί να γράφεται με διαφορετικούς τρόπους στα αγγλικά όπως:

Mohammad

Mohamed

Mohammed

Το ίδιο μπορεί να ισχύει και για:

τα τοπωνύμια·

τα ονόματα·

τους οργανισμούς.

Μη βγάξετε συμπεράσματα εάν υπάρχει απόκλιση.

Διαφορές υπάρχουν επίσης στα ημερολόγια. Παραδείγματος χάρη, η 1η Ιανουαρίου 2000 του Γρηγοριανού Ημερολογίου αντιστοιχεί στην 24η Ραμαντάν 1420 του Ισλαμικού Ημερολογίου, στην 11η Ντέι 1378 του Περσικού Ημερολογίου, στην 11η Ντάλγουα 1378 του Αφγανικού Ημερολογίου και στην 22α Τάκσας 1992 του Αιθιοπικού Ημερολογίου. Η χρήση διαφορετικών ημερολογίων μπορεί να έχει επιπτώσεις στην εξέταση της χρονικής αλληλουχίας της μαρτυρίας του αιτούντος.

Λάβετε υπόψη ότι **πολλοί θεσμοί, τίτλοι και ιεραρχίες** δεν έχουν ακριβή μετάφραση και μπορεί να αποδίδονται διαφορετικά σε διαφορετικές πηγές, μολονότι πρόκειται για τον ίδιο θεσμό ή τίτλο. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται συχνά επειδή ορισμένες χώρες διαθέτουν ιδιότυπους θεσμούς, αντίστοιχοι των οποίων δεν υπάρχουν σε άλλες χώρες. Ως παραδείγματα αναφέρονται το σύστημα καταγραφής *hukou* στην Κίνα, το τραπεζικό σύστημα *hawala* σε ορισμένες μουσουλμανικές χώρες και οι στρατιωτικοί βαθμοί στις διαφορετικές χώρες.

⁽⁴⁹⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, ενότητα 2.1.3. «Accuracy and currency», σ. 34 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

4. Υποβολή κατάλληλων ερωτήσεων σχετικά με τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής

Οι αιτήσεις για τη χορήγηση ασύλου δημιουργούν πάντα ορισμένες απορίες. Οι ΠΧΚ μπορούν να διευκολύνουν τις απαντήσεις που αναζητάτε. Οι ακόλουθες αρχές περιλαμβάνονται στα σημαντικότερα εγχειρίδια που εξετάζουν το θέμα αυτό ⁽⁵⁰⁾.

Η διατύπωση των ερωτήσεων που συνδέονται με τη διερεύνηση των ΠΧΚ εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά της εκάστοτε υπόθεσης. Ορισμένες φορές θα πρέπει να διαθέτετε πληροφορίες γενικής φύσεως για να αποκτήσετε ολοκληρωμένη εικόνα σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σε κάποια χώρα. Άλλες φορές, θα πρέπει να διαθέτετε αρκετά αναλυτικές πληροφορίες που θα αφορούν την υπό εξέταση υπόθεση ή το υπό εξέταση θέμα, προκειμένου να κατανοήσετε καίρια στοιχεία μιας υπόθεσης ή προκειμένου να εξακριβώσετε την αξιοπιστία των αιτούντων. Θα πρέπει να μεριμνάτε ώστε οι πληροφορίες που αναζητάτε να αφορούν την απόφαση της εκάστοτε υπόθεσης.

Όταν διατυπώνετε τις διερευνητικές ερωτήσεις, είναι σημαντικό να έχετε υπόψη σας τον αιτούντα. Είναι άντρας, γυναίκα ή παιδί; Είναι υγιές άτομο ή πάσχει από ασθένεια; Εμφανίζει συγκεκριμένα ευάλωτα χαρακτηριστικά; Λαμβάνετε υπόψη τη διάσταση του φύλου;

Η ερώτηση που θα υποβάλετε εμπίπτει πάντα σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- ερωτήσεις που αφορούν την προστασία·
- ερωτήσεις αξιοπιστίας.

Οι ερωτήσεις που αφορούν την προστασία θίγουν την ουσία της αίτησης ασύλου. Οι ερωτήσεις αυτές υποβάλλονται για να αξιολογηθεί ευκολότερα ο κίνδυνος που είναι πιθανό να αντιμετωπίζουν οι αιτούντες στη χώρα καταγωγής τους.

Οι ερωτήσεις αυτές μπορούν να αφορούν τον φόβο των αιτούντων ότι θα υποστούν διώξεις για λόγους που αφορούν το άσυλο (φυλή, θρησκεία, εθνικότητα, κοινωνική ομάδα ή πολιτική άποψη).

Οι ερωτήσεις αυτές μπορούν επίσης να υποβάλλονται επειδή τα μέλη των δικαστηρίων οφείλουν να εξετάζουν αν οι αιτούντες δικαιούνται επικουρική προστασία δυνάμει της ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση). Στην εξέταση θα πρέπει να επισημαίνεται αν υπάρχει πραγματικός κίνδυνος για τον αιτούντα να υποστεί σοβαρή βλάβη, η οποία συνίσταται σε θανατική ποινή ή εκτέλεση· ή βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του· ή σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

Οι ερωτήσεις μπορούν επίσης να υποβάλλονται προκειμένου να εξετάζεται η επάρκεια της προστασίας στη χώρα καταγωγής του αιτούντος ή η επιλογή της εσωτερικής επανεγκατάστασης για τον αιτούντα.

Οι ερωτήσεις της αξιοπιστίας μπορούν να φανούν χρήσιμες για την προετοιμασία της ακρόασης και, σε μεταγενέστερο στάδιο, για την επιβεβαίωση των στοιχείων της μαρτυρίας του αιτούντα. Όσον αφορά τα μέλη των δικαστηρίων που έχουν ερευνητικές αρμοδιότητες, αυτή η ερώτηση αποσκοπεί στην εξακρίβωση στοιχείων για τη χώρα ή την περιοχή καταγωγής του αιτούντα. Μπορείτε π.χ. να ρωτήσετε τα εξής.

- Ποιες είναι οι ονομασίες των κεντρικών οδών στο Χαλέπι και ποια είναι τα εμβληματικά κτίρια και αξιοθέατα της πόλης;
- Ποια είναι τα ονόματα των κομμάτων της αντιπολίτευσης στη χώρα καταγωγής;
- Τι χρώμα έχουν οι αστυνομικές στολές στη χώρα καταγωγής;

Ο τρόπος με τον οποίο θέτετε την ερώτηση μπορεί να επηρεάσει το είδος των πληροφοριών που θα συλλέξετε. Ερωτήσεις που είναι υπερβολικά ειδικές ή υπερβολικά γενικές πρέπει να αποφεύγονται, όπως επίσης και οι παραπαιστικές ή παραπλανητικές ερωτήσεις. Επίσης, όπως σημειώθηκε ανωτέρω, πρέπει να θυμάστε ότι τα ονόματα οργανισμών και/ή προσώπων απαντώνται συχνά με πολλές ορθογραφίες και ότι η εσφαλμένη ορθογραφία ονομάτων, τοπωνυμίων ή ομάδων μπορεί να δυσχεράνει την εξεύρεση αποτελεσμάτων.

Το πραγματικό πλεονέκτημα των ΠΧΚ συνίσταται περισσότερο στη συλλογή στοιχείων σχετικά με τη γενική κατάσταση στη χώρα, και λιγότερο στον έλεγχο των βιογραφικών στοιχείων του αιτούντα. Ως εκ τούτου, οι ΠΧΚ βοηθούν κυρίως στη συλλογή σχετικών πληροφοριών όταν χρησιμοποιούνται ερωτήσεις σχετικά με τη γενική κατάσταση. Προφανώς, η προσέγγιση αυτή δεν συνιστάται για τις περιπτώσεις στις οποίες ο αιτών είναι προβεβλημένο άτομο στη χώρα καταγωγής του.

⁽⁵⁰⁾ Τα εγχειρίδια αυτά παρουσιάζονται στο προσάρτημα Β.

Όλα τα είδη των ερευνών καθοδηγούνται από ερωτήσεις. Η διατύπωση μιας διερευνητικής ερώτησης είναι το πρώτο βήμα της διερευνητικής διαδικασίας. Η οπτική αναπαράσταση των ερωτήσεων μπορεί να βοηθήσει την προετοιμασία σας για τη διερεύνηση των ΠΧΚ.

Για να οργανώσετε τις ερωτήσεις σας, μπορείτε να σχεδιάσετε μια δενδροειδή δομή. Η κύρια ερώτηση τοποθετείται κατά προτίμηση στον κορμό και τα προς διερεύνηση ζητήματα τοποθετούνται στα κλαδιά. Από αυτά τα κλαδιά φύεται ένα μικρό κλαδί που περιέχει αναλυτικές διερευνητικές ερωτήσεις.

Παράδειγμα δενδροειδούς έρευνας: «Ένας άνδρας από το Πακιστάν ισχυρίζεται ότι έχει ανάγκη από διεθνή προστασία επειδή ανήκει στη θρησκευτική ομάδα των Αχμαντί. Φοβάται μήπως υποστεί σοβαρή βλάβη από το κίνημα Khatme Naby'wat, το οποίο στοχοποιεί τους Αχμαντί του Πακιστάν με το επιχείρημα ότι είναι αποστάτες. Η οργάνωση διακηρύσσει ότι οι στόχοι της συνάδουν με το πακιστανικό νομικό πλαίσιο, και κυρίως με τους νόμους για την καταπολέμηση της βλασφημίας»⁽⁵¹⁾. Οι πτυχές αυτού του υποθετικού σεναρίου μπορούν να οργανωθούν με τη βοήθεια του διερευνητικού δένδρου, όπως περιγράφεται στο ακόλουθο παράδειγμα του ACCORD.

Πίνακας 14: Διερευνητικό δένδρο από το εκπαιδευτικό εγχειρίδιο του ACCORD⁽⁵²⁾

⁽⁵¹⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, ενότητα 3.3.1. που αφορά τη θρησκεία, σ. 61 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽⁵²⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, ενότητα 3.3.1. που αφορά τη θρησκεία, σ. 61 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

5. Διαδικαστικά ζητήματα και κοινοποίηση των πληροφοριών

5.1. Μέτρο απόδειξης

Στην ΟΕΑΑ (αναδιτύπωση) δεν ορίζεται το μέτρο απόδειξης που απαιτείται ώστε ο φόβος να θεωρείται βάσιμος. Αξίζει να σημειωθεί ότι το ΔΕΕ στην απόφασή του στην υπόθεση Y και Z ⁽⁵³⁾ αποσαφήνισε ότι όταν εξετάζεται «αν ο αιτών διακατέχεται βασίμως από τον φόβο ότι θα διωχθεί, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να διερευνήσουν αν οι στοιχειοθετημένες περιστάσεις συνιστούν ή όχι τέτοια απειλή, ώστε ο ενδιαφερόμενος να φοβείται βασίμως, λαμβανομένης υπόψη της εξατομικευμένης καταστάσεώς του, ότι αποτελεί **πράγματι** αντικείμενο πράξεων διώξεως» ⁽⁵⁴⁾.

Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι το ΔΕΕ, στην απόφασή του για την υπόθεση C-277/11, M. ⁽⁵⁵⁾, όρισε ότι η ανάλυση των αιτήσεων χορήγησης διεθνούς προστασίας πρέπει να περιλαμβάνει δύο στάδια και ότι το μέτρο της απόδειξης που συνδέεται με το πρώτο στάδιο (προσδιορισμός των γεγονότων και των περιστάσεων ως αποδεικτικών στοιχείων που δικαιολογούν την αίτηση ασύλου) μπορεί να είναι διαφορετικό μεταξύ των δικαιοδοσιών.

Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλέπε ενότητα 3.1.

5.2. Βάρος της απόδειξης

Σύμφωνα με τις γενικές νομικές αρχές που διέπουν το δίκαιο περί αποδείξεων, το βάρος της απόδειξης το φέρει το πρόσωπο που διατυπώνει τον ισχυρισμό. Ωστόσο, στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της ΟΕΑΑ (αναδιτύπωση) δεν αναφέρεται τίποτα για το βάρος της απόδειξης που φέρει ο αιτών, παρά μόνο ότι τα κράτη μέλη μπορούν να κρίνουν ότι ο αιτών έχει το καθήκον να τεκμηριώσει την αίτηση. Η αναφορά στο βάρος της απόδειξης δεν αποτελεί κατ' ανάγκη χρήσιμη προσέγγιση. Το ΔΕΕ δεν χρησιμοποιεί τη λέξη «απόδειξη» σε σχέση με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της ΟΕΑΑ (αναδιτύπωση), αλλά στην υπόθεση C-277/11, M., καθιστά σαφές ότι καθήκον του αιτούντα είναι να υποβάλει όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την τεκμηρίωση της αίτησης χορήγησης διεθνούς προστασίας ⁽⁵⁶⁾.

Η υποχρέωση συνεργασίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της ΟΔΑ (αναδιτύπωση) δεν αφορά τις ΠΧΚ. Ωστόσο, οι αιτούντες είναι ελεύθεροι να υποβάλλουν τις ΠΧΚ που θεωρούν συναφείς με την αίτησή τους.

Όταν εξετάζεται ο αποκλεισμός από το καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 2 της ΟΕΑΑ/του άρθρου 1ΣΤ της Σύμβασης για τους πρόσφυγες, το μέτρο της απόδειξης συνίσταται σε «σοβαρούς λόγους για να θεωρείται» ότι το πρόσωπο εμπίπτει στις οικείες διατάξεις. Για τον σκοπό αυτό πρέπει να υπάρχουν έγκυρες και αξιόπιστες πληροφορίες ⁽⁵⁷⁾. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι όταν εξετάζεται ο αποκλεισμός, το βάρος μετατοπίζεται προς το κράτος μέλος.

Όταν εξετάζετε αυτά τα ζητήματα, μπορείτε να συμβουλευέστε την δικαστική ανάλυση της ΕΑΣΟ για τον αποκλεισμό ⁽⁵⁸⁾. Το ίδιο ισχύει και για τον τερματισμό της διεθνούς προστασίας ⁽⁵⁹⁾.

5.3. Ισότητα των δικονομικών όπλων

Οι δίκαιες διαδικασίες προϋποθέτουν την τήρηση της αρχής της **ισότητας των δικονομικών όπλων** των μερών που συμμετέχουν σε διαδικασίες εξέτασης αιτήσεων ασύλου ⁽⁶⁰⁾. «Όταν το δικαστήριο αποφασίζει να βασιστεί σε πληροφορίες για τη χώρα που δεν έχουν ληφθεί υπόψη στο παρελθόν από την αποφαινόμενη αρχή, έχει

⁽⁵³⁾ ΔΕΕ, απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Y και Z, C-71/11 και C-99/11, EU:C:2012:518, σκέψη 76 (<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=126364&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=373237>).

⁽⁵⁴⁾ ΕΑΣΟ, Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση, ενότητα 1.2.5., σ. 20.

⁽⁵⁵⁾ ΔΕΕ, απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, M., Υπόθεση C-277/11, EU:C:2012:744, σκέψη 64 (<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?sessionid=9ea7d2dc30d6f3e160b1850a4c8098eb8a388440fb52.e34KaxilC3qMb40Rch0SaxyMahf0?text=&docid=130241&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7920>).

⁽⁵⁶⁾ Ο.π., σκέψη 65.

⁽⁵⁷⁾ UNHCR, Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διεθνή προστασία των προσφύγων αριθ. 5: Εφαρμογή των ρητρών αποκλεισμού: Άρθρο 12Τ της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, 4 Σεπτεμβρίου 2003, HCR/GIP/03/05 (<http://www.refworld.org/docid/3f5857684.html>), σκέψεις, 34-36.

⁽⁵⁸⁾ ΕΑΣΟ, Αποκλεισμός: Άρθρα 12 και 17 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ) — Δικαστική ανάλυση, Ιανουάριος 2016 (https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Exclusion_Judicial_Analysis_GR.pdf).

⁽⁵⁹⁾ ΕΑΣΟ, Τερματισμός διεθνούς προστασίας: άρθρα 11, 14, 16 και 19 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου — Δικαστική ανάλυση, Δεκέμβριος 2016, (https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/End_Inter_protection_Judicial_Analysis_GR.pdf).

⁽⁶⁰⁾ Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 20) (http://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_el.pdf) - οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 69 σε συνδυασμό με τη σ. 74) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

καίρια σημασία να αξιολογείται η προσβασιμότητα των πληροφοριών για το κοινό και το επίπεδο της συνάφειάς τους για την υπόθεση. Οι παράγοντες αυτοί ενδέχεται να επιφέρουν διαφορετικά επίπεδα υποχρεώσεων σχετικά με την κοινοποίηση των εν λόγω πληροφοριών στα μέρη»⁽⁶¹⁾.

5.4. Παραπομπές/παράθεση πληροφοριών για τις χώρες καταγωγής στις αποφάσεις

Οι πηγές των πληροφοριών που χρησιμοποιούν δικαστήρια πρέπει πάντα να είναι εμφανείς στις αποφάσεις των δικαστηρίων⁽⁶²⁾. η μοναδική εξαίρεση από αυτόν τον κανόνα συνδέεται με τις ανησυχίες για την ασφάλεια.

Όταν ορίζεται ότι οι αποφάσεις των δικαστηρίων για τις αιτήσεις χορήγησης διεθνούς προστασίας θα πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες, υπονοείται ότι στις αποφάσεις αυτές θα πρέπει να αναφέρονται ρητά οι πηγές πληροφοριών που έχουν χρησιμοποιηθεί για να κριθεί το βάσιμο της προσφυγής. Αυτό θα είναι αναγκαίο στον βαθμό που το σκεπτικό της απόφασης βασίζεται στην αξιολόγηση των συνθηκών που επικρατούν στη χώρα καταγωγής.

Το σκεπτικό μιας απόφασης περιλαμβάνει την εξέταση των αντικειμενικών και νομικών ζητημάτων που βρίσκονται στο επίκεντρο της διαφοράς. Αν η αίτηση απορριφθεί, η απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει τους αντικειμενικούς (περιλαμβανομένων των ΠΧΚ) και νομικούς λόγους της απόρριψης⁽⁶³⁾. Όταν εξετάζονται οι ΠΧΚ, πρέπει να εξετάζονται οι ενστάσεις που εγείρονται έναντι των αποδεικτικών στοιχείων σε σχέση κυρίως με το παραδεκτό τους. Επίσης, θα εξετάζεται η βαρύτητα των αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία ενδέχεται να είναι σημαντικά για την επίλυση της διαφοράς.

Οι ΠΧΚ που χρησιμοποιούνται και αναφέρονται σε αποφάσεις δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικά γενικές, ενώ θα πρέπει να είναι και συναφείς. Οι ΠΧΚ θα πρέπει να αποτυπώνουν πάντα την ατομική κατάσταση των αιτούντων άσυλο.

Στα παραδείγματα που ακολουθούν παρατίθενται αποτελεσματικοί τρόποι για την παράθεση των ΠΧΚ⁽⁶⁴⁾.

Γενική παραπομπή	«Όνομα της πηγής (συγγραφέας και/ή οργανισμός)
	Τίτλος της δημοσίευσης
	Ημερομηνία της δημοσίευσης (και, κατά περίπτωση, περίοδος που καλύπτεται)
	Σελίδα/-ες ή παράγραφος/-οι ή τίτλος του στοιχείου που περιέχει τις πληροφορίες
	Διαδικτυακός σύνδεσμος (URL) με ημερομηνία πρόσβασης (αν πρόκειται για έγγραφα που έχουν δημοσιευτεί στο διαδίκτυο)»
Άρθρα περιοδικών	«όνομα του περιοδικού
	τίτλος του άρθρου
	αριθμός τεύχους»

Η παραπομπή θα πρέπει να είναι αρκετά συγκεκριμένη ώστε να είναι δυνατός ο προσδιορισμός του εγγράφου. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να αναφέρεται ο συντάκτης ή η πηγή του εγγράφου, ο πλήρης τίτλος του, η ημερομηνία δημοσίευσης και, αν υπάρχει, ο αριθμός αναφοράς⁽⁶⁵⁾.

⁽⁶¹⁾ EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*, Ενότητα 4.8.4.1, σ. 129.

⁽⁶²⁾ Ο όρος «απόφαση» χρησιμοποιείται και για τις οιοσδήποτε δικαστικές αποφάσεις.

⁽⁶³⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση), ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 69. (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

⁽⁶⁴⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 170 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽⁶⁵⁾ Βλέπε Συμβούλιο της Επικρατείας (Γαλλία), 10 Ιουλίου 2017 Μ. Ν. αριθ. 400593 C. (<https://www.legifrance.gouv.fr/affichJuriAdmin.do?oldAction=rechJuriAdmin&idTexte=CETATEXT000035163349&fastReqId=1340092730&fastPos=1>).

5.5. Χρήση πηγών που δεν πρέπει να αποκαλυφθούν ⁽⁶⁶⁾

Ορισμένες φορές είναι αναγκαίο να εξετάζονται απόρρητα δεδομένα. «Μολοντί η διαδικασία αυτή ενδέχεται να δημιουργεί δυσκολίες σχετικά με την ακρίβεια του υλικού του πληροφοριοδότη, η σημασία που πρέπει να αποδίδεται στην πληροφορία ενδέχεται να είναι μεγαλύτερη αν επεξηγείται ο λόγος της ανωνυμίας ή αν τεκμαίρεται ότι ο εκδότης της αναφοράς αποτελεί οργανισμό επαρκούς εντιμότητας ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία για το γεγονός ότι η πηγή θα έχει ήδη ελεγχθεί στο μέτρο που είναι δυνατό. Ωστόσο, αν δεν συντρέχουν ανάλογες εξαιρετικές περιπτώσεις, οι ΠΧΚ πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται αξιόπιστες μόνο αν είναι ελεύθερες για το κοινό και διαφανείς ως προς τον δημιουργό τους.» ⁽⁶⁶⁾

Όταν οι πληροφορίες είναι δημόσιες, μπορούν να υπόκεινται σε έλεγχο, επαλήθευση ή εξέταση από τους αιτούντες διεθνή προστασία, από εμπειρογνώμονες και από το ευρύτερο κοινό. Η αξία των πληροφοριών που βασίζονται σε απόρρητες πηγές μπορεί να είναι περιορισμένη επειδή είναι δύσκολη η επαλήθευσή τους.

Μολοντί η σημασία των ΠΧΚ που είναι προσβάσιμες για το κοινό είναι αναγνωρισμένη, «οι θέσεις για τη χρήση και παραγωγή πληροφοριών περιορισμένης χρήσης μπορεί να διαφέρουν από χώρα σε χώρα» ⁽⁶⁷⁾.

Κατά κανόνα, οι αιτούντες δικαιούνται να έχουν πρόσβαση στις ΠΧΚ του φακέλου τους, όπως ακριβώς δικαιούνται να έχουν πρόσβαση σε οποιαδήποτε πληροφορία του φακέλου τους. Υπάρχουν ωστόσο εξαιρέσεις ⁽⁶⁸⁾:

Πίνακας 15: Άρθρο 23 παράγραφος 1 της ΟΔΑ — Πεδίο εφαρμογής της νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει της εθνικής νομοθεσίας και που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση σε αιτούντα βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες του φακέλου του αιτούντος βάσει των οποίων λαμβάνεται ή θα ληφθεί απόφαση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να κάνουν εξαίρεση όταν η αποκάλυψη των πληροφοριών ή των πηγών ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, την ασφάλεια των οργανισμών ή προσώπων που παρέχουν τις πληροφορίες ή την ασφάλεια των προσώπων τα οποία αφορούν οι πληροφορίες ή εάν θίγονται οι έρευνες σχετικά με την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή οι διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη:

- α) καθιστούν προσβάσιμες στις αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V τις εν λόγω πληροφορίες ή πηγές και
- β) θεσπίζουν στο εθνικό δίκαιο διαδικασίες που εξασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων υπεράσπισης του αιτούντος.

Όσον αφορά το στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν, ιδίως, να παρέχουν σε νομικό ή άλλο σύμβουλο, ο οποίος έχει υποβληθεί σε έλεγχο ασφαλείας, πρόσβαση στις συγκεκριμένες πληροφορίες ή πηγές, εφόσον οι πληροφορίες έχουν σημασία για την εξέταση της αίτησης ή για τη λήψη απόφασης περί ανάκλησης της διεθνούς προστασίας.»

Η Διεθνής Ένωση Δικαστών Προσφυγικού Δικαίου (IARLJ) αναφέρει εν προκειμένω δύο κανόνες ⁽⁶⁹⁾: οι πληροφορίες ή οι πηγές πρέπει να είναι διαθέσιμες για τους δικαστές κατά τη διαδικασία της κρίσης ⁽⁷⁰⁾ και οι διαδικασίες εθνικού δικαίου πρέπει να διασφαλίζουν τα δικαιώματα υπεράσπισης των αιτούντων ⁽⁷¹⁾.

⁽⁶⁶⁾ Μελέτη της διεθνούς ένωσης IARLJ που έχει τίτλο «A structured approach to the decision making process in refugee and other international protection claims» και παρουσιάστηκε στη διάσκεψη των οργανισμών IARLJ/JRTI/UNHCR σχετικά με τον ρόλο των δικαστηρίων στη χορήγηση ασύλου και άλλων νόμων για τη διεθνή προστασία στην Ασία, Σεούλ, Νότια Κορέα, 10-11 Ιουνίου 2016, σ. 43-44 (https://www.iarjl.org/iarlj-documents/general/IARLJ_Guidance_RSD_paper_and_chart.pdf).

⁽⁶⁷⁾ ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, σ. 37 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

⁽⁶⁸⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 74) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

⁽⁶⁹⁾ ARLJ, *Due process standards for the use of country of origin information (COI) in administrative and judicial procedures* (10η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη, 2014), παράγραφος 12 (https://www.iarjl.org/images/stories/Tunis_conference/WPPapers/COI.pdf).

⁽⁷⁰⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 74) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

⁽⁷¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 74) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0032&from=en>).

6. Ειδικές αξιολογήσεις

Προκαταρκτική παρατήρηση: διαβάστε την παρούσα ενότητα σε συνδυασμό με τις σημειώσεις για τα διαδικαστικά ζητήματα και την κοινοποίηση πληροφοριών της ενότητας 5 του παρόντος οδηγού.

6.1. Εξέταση του αποκλεισμού

Οι ΠΧΚ έχουν συνήθως καίρια σημασία όταν εξετάζεται αν ισχύει κάποιος από τους λόγους αποκλεισμού. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει αναγνωρίσει ότι:

«Ένας από τους ουσιαστικότερους τρόπους άντλησης “σαφών και αξιόπιστων πληροφοριών” που υποδεικνύουν ότι κάποιος εμπίπτει στις ρήτρες αποκλεισμού συνιστά η ορθή μελέτη αξιόπιστων και σχετικών πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής από τις εθνικές αρχές. Ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει διαπράξει ενέργεια που εμπίπτει στο άρθρο 1 ΣΤ περίπτωση α) έως περίπτωση γ) [(⁷²)] μπορούν να συναχθούν από τις πληροφορίες στη χώρα ασύλου ή από διεθνές δικαστήριο, από αξιόπιστες μαρτυρίες των αιτούντων άσυλο ή από πρώην θεμιτή πεποίθηση ή ποινική δίωξη. Αντίθετα, καμία τέτοια ένδειξη δεν θα μπορούσε να συναχθεί από πληροφορίες που βασίζονται σε φήμες ή απλές υποψίες.» (⁷³)

Στο άρθρο 12 παράγραφος 2 της ΟΕΑΑ υιοθετείται η γλώσσα των λόγων αποκλεισμού του άρθρου 1ΣΤ της Σύμβασης για τους πρόσφυγες. Όταν εξετάζεται εάν ένα πρόσωπο πρέπει να αποκλειστεί για τους λόγους αυτούς, οι ΠΧΚ μπορεί να παρέχουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με εγκλήματα κατά της ειρήνης, εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας (⁷⁴), σοβαρά μη πολιτικά εγκλήματα και κατά πόσον συνδέονται εικαζόμενοι πολιτικοί στόχοι με αυτά τα εγκλήματα (⁷⁵), και πράξεις που αντιβαίνουν στους σκοπούς και στις αρχές των Ηνωμένων Εθνών (⁷⁶) και ενδέχεται να έχουν τελεστεί στη χώρα καταγωγής του προσώπου ή σε σχετική τρίτη χώρα. Με τη βοήθεια των ΠΧΚ είναι επίσης δυνατό να εξακριβωθεί αν το εκάστοτε πρόσωπο υπήρξε ηθικός αυτουργός ή συμμετείχε στην τέλεση των εν λόγω εγκλημάτων (⁷⁷). Κατά την εξέταση των ΠΧΚ θα πρέπει να διασφαλίζεται σε κάθε περίπτωση ότι οι εν λόγω πληροφορίες συνδέονται πράγματι με τον αιτούντα και ότι οι πηγές είναι αξιόπιστες.

Με τη βοήθεια των ΠΧΚ είναι επίσης δυνατό να εξετάζονται οι ισχυρισμοί των αιτούντων ή να επαληθεύονται καταδικαστικές αποφάσεις για εγκλήματα, οι οποίες έχουν εκδοθεί από ξένα δικαστήρια.

Η ίδια αρχή ισχύει για το άρθρο 17 παράγραφος 1 της ΟΕΑΑ (⁷⁸), στο οποίο ορίζονται λόγοι αποκλεισμού από το δικαίωμα της επικουρικής προστασίας.

6.2. Εξέταση του τερματισμού της διεθνούς προστασίας

Οι επικαιροποιημένες ΠΧΚ έχουν καίρια σημασία όταν προτείνεται η παύση της προστασίας επειδή οι συνθήκες που οδήγησαν στην αναγνώριση του ενδιαφερόμενου προσώπου ως πρόσφυγα ή στη χορήγηση επικουρικής προστασίας θεωρείται ότι δεν υφίστανται πλέον (⁷⁹). Κατά την ανάλυση των ΠΧΚ εν προκειμένω, είναι σημαντικό, πριν εξεταστεί η τρέχουσα κατάσταση, να εξετάζονται οι ΠΧΚ που ήταν συναφείς τη στιγμή κατά την οποία εντοπίστηκε ο κίνδυνος, καθώς θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σύγκριση.

(⁷²) Οι λόγοι για τους οποίους ένα άτομο μπορεί να αποκλειστεί από τα δικαιώματα του καθεστώτος του πρόσφυγα ορίζονται στο άρθρο 12 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>) και μελετήστε προσεκτικά τους λόγους αποκλεισμού που ορίζονται στα άρθρα 1Δ, Ε και ΣΤ της Σύμβασης για τους Πρόσφυγες.

(⁷³) Συμβούλιο της Ευρώπης, Επιτροπή Υπουργών, Σύσταση Rec(2005) 6 της Επιτροπής Υπουργών προς τα κράτη μέλη σχετικά με τον αποκλεισμό από το καθεστώς του πρόσφυγα στο πλαίσιο του άρθρου 1 ΣΤ της Σύμβασης σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, 23 Μαρτίου 2005 (<https://rm.coe.int/16805db5c6>).

(⁷⁴) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

(⁷⁵) Ο.π., σ. 17.

(⁷⁶) Ο.π., σ. 17.

(⁷⁷) Ο.π., σ. 17.

(⁷⁸) Ο.π., σ. 18.

(⁷⁹) Ο.π., σ. 16-18.

Για να διαπιστώσουν αν ισχύει αυτός ο λόγος παύσης, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον η μεταβολή των συνθηκών είναι τόσο ουσιαστικής και μη προσωρινής φύσεως, ώστε ο φόβος του πρόσφυγα ότι θα υποστεί διώξεις να μη μπορεί πλέον να θεωρείται βάσιμος ⁽⁸⁰⁾. Έτσι, για να αποδειχθεί ότι ισχύει ο συγκεκριμένος λόγος παύσης, πρέπει να συμπληρωθεί συγκεκριμένο όριο. Το βάρος της απόδειξης μεταβιβάζεται εν προκειμένω στα κράτη μέλη. Εφόσον οι περιστάσεις στη χώρα καταγωγής έχουν ενδεχομένως αλλάξει και εξετάζεται η παύση του καθεστώτος του πρόσφυγα, «εναπόκειται στη χώρα ασύλου να αποδείξει ότι έχει υπάρξει θεμελιώδης, σταθερή και διαρκής αλλαγή στη χώρα καταγωγής» ⁽⁸¹⁾. Παρομοίως, η παύση κρίνεται δικαιολογημένη όταν επέρχεται αλλαγή των περιστάσεων που οδήγησαν στην αναγνώριση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, ενώ και σε αυτήν την περίπτωση ισχύουν οι προαναφερθείσες αρχές ⁽⁸²⁾.

⁽⁸⁰⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9), σ. 17 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

⁽⁸¹⁾ UNHCR, *Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διεθνή προστασία των προσφύγων αριθ. 3: Παύση του καθεστώτος του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 1Γ (5) και (6) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων (Οι «γενικές ρήτρες παύσης» ή οι ρήτρες για την παύση των συνθηκών οι οποίες αποτέλεσαν τη δικαιολογητική βάση αναγνώρισης του καθεστώτος του πρόσφυγα)*, 10 Φεβρουαρίου 2003, HCR/GIP/03/03, παράγραφος 25(ii) (<https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c493cc42>).

⁽⁸²⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=EN>).

Προσάρτημα Α — Μεθοδολογία της EASO για τις δραστηριότητες επαγγελματικής εξέλιξης των μελών των δικαστηρίων

Ιστορικό και εισαγωγή

Το άρθρο 6 του ιδρυτικού κανονισμού της EASO ⁽⁸³⁾ (στο εξής «ο κανονισμός») ορίζει ότι η Υπηρεσία καταρτίζει και αναπτύσσει την κατάρτιση που διατίθεται για τα μέλη των δικαστηρίων στα κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτό, η EASO επωφελείται της εμπειρογνώσις των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και άλλων συναφών οργανώσεων και λαμβάνει υπόψη την υφιστάμενη συνεργασία της Ένωσης στον τομέα αυτό με πλήρη σεβασμό στην ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων.

Με σκοπό την υποστήριξη της βελτίωσης των προτύπων ποιότητας και της εναρμόνισης των αποφάσεων σε ολόκληρη την ΕΕ, και σύμφωνα με τη νόμιμη εντολή της, η EASO παρέχει διττή στήριξη κατάρτισης, η οποία περιλαμβάνει, αφενός, την ανάπτυξη και δημοσίευση υλικού επαγγελματικής εξέλιξης και, αφετέρου, τη διοργάνωση δραστηριοτήτων επαγγελματικής εξέλιξης. Με την έκδοση της μεθοδολογίας αυτής, η EASO αποσκοπεί να περιγράψει τις διαδικασίες που θα εφαρμόζονται για την άσκηση των δραστηριοτήτων της στον τομέα της επαγγελματικής εξέλιξης.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών, η EASO δεσμεύεται να εφαρμόζει την προσέγγιση και τις αρχές που περιγράφονται στον τομέα της συνεργασίας της EASO με τα δικαστήρια, οι οποίες εγκρίθηκαν το 2013 ⁽⁸⁴⁾. Κατόπιν διαβούλευσης με το δίκτυο δικαστικών της EASO, η μεθοδολογία τροποποιήθηκε ώστε να αντικατοπτρίζει καλύτερα τις εξελίξεις που έλαβαν χώρα στο μεταξύ.

Σειρά εκδόσεων επαγγελματικής εξέλιξης (πρώην πρόγραμμα)

Περιεχόμενο και αντικείμενο — Σύμφωνα με τη νόμιμη εντολή που της παρέχει ο κανονισμός και σε συνεργασία με τα δικαστήρια, αποφασίστηκε ότι η EASO θα εγκρίνει πρόγραμμα επαγγελματικής εξέλιξης με στόχο να παράσχει στους δικαστικούς πλήρη επισκόπηση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου (ΚΕΣΑ). Μετά τις συζητήσεις που διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια της ετήσιας συνεδρίασης προγραμματισμού και συντονισμού του δικτύου δικαστικών της EASO τον Δεκέμβριο του 2014, αλλά και τις μετέπειτα συζητήσεις, επισημάνθηκε ότι ο όρος «πρόγραμμα» δεν αντικατοπτρίζει επακριβώς το αντικείμενο του υλικού που πρόκειται να αναπτυχθεί ούτε λαμβάνει κατάλληλα υπόψη τις ιδιαίτερες απαιτήσεις της ομάδας-στόχου. Ως εκ τούτου, κατόπιν διαβούλευσης με τα μέλη του δικτύου, η χρησιμοποιούμενη ονοματολογία τροποποιήθηκε. Στο μέλλον, θα γίνεται αναφορά στη **Σειρά εκδόσεων επαγγελματικής εξέλιξης της EASO** για δικαστικούς (στο εξής, **ΣΕΕΕ**). Η σειρά θα περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ορισμένες **δικαστικές αναλύσεις**, οι οποίες θα συνοδεύονται με τη σειρά τους από **σημειώματα καθοδήγησης δικαστικών εκπαιδευτών**. Στις δικαστικές αναλύσεις θα εξετάζονται διεξοδικά ουσιαστικές πτυχές του θέματος από δικαστική άποψη, ενώ τα σημειώματα καθοδήγησης θα αποτελούν χρήσιμο εργαλείο για όσους είναι επιφορτισμένοι με την οργάνωση και τη διεξαγωγή συναντήσεων επαγγελματικής εξέλιξης ή κατάρτισης.

Το αναλυτικό περιεχόμενο του προγράμματος [όπως λεγόταν παλαιότερα — εφεξής της Σειράς εκδόσεων] καθώς και η σειρά με την οποία θα αναπτυχθούν τα κεφάλαια καθορίστηκαν μετά την αξιολόγηση αναγκών που διενεργήθηκε σε συνεργασία με το δίκτυο δικαστηρίων της EASO (στο εξής, το δίκτυο της EASO), το οποίο περιλαμβάνει επί του παρόντος εθνικά σημεία επαφής της EASO στα δικαστήρια των κρατών μελών, στο Δικαστήριο της ΕΕ (ΔΕΕ), στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), καθώς και στους δύο δικαστικούς οργανισμούς με τους οποίους η EASO έχει επίσημη ανταλλαγή επιστολών: τη Διεθνή Ένωση Δικαστών Προσφυγικού Δικαίου (IARLJ) και την Ένωση Ευρωπαϊκών Διοικητικών Δικαστών (ΑΕΑΔ). Επιπλέον, θα ζητηθεί, κατά περίπτωση, η γνώμη και άλλων εταίρων, συμπεριλαμβανομένων της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (FRA), του Ευρωπαϊκού Δικτύου Κατάρτισης Δικαστικών (ΕΔΚΔ) και της Ακαδημίας Ευρωπαϊκού Δικαίου (ERA). Το αποτέλεσμα του εγχειρήματος αυτού θα αποτυπωθεί επίσης στο ετήσιο πρόγραμμα εργασίας που εγκρίνει η EASO στο πλαίσιο των συνεδριάσεων προγραμματισμού και συντονισμού της EASO. Λαμβανομένων υπόψη των αναγκών που γνωστοποίησε το δίκτυο της EASO, των εξελίξεων της νομολογίας σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, του

⁽⁸³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΕ L 132 της 29.5.2010, σ. 11) (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:132:0011:0028:EL:PDF>).

⁽⁸⁴⁾ Σημείωμα σχετικά με τη συνεργασία της EASO με τα δικαστήρια των κρατών μελών, 21 Αυγούστου 2013.

βαθμού απόκλισης στην ερμηνεία των σχετικών διατάξεων και των εξελίξεων στον τομέα, θα αναπτυχθεί υλικό κατάρτισης το οποίο θα ακολουθεί την δομή που συμφωνήθηκε με τους ενδιαφερομένους.

Στο μεταξύ, ορισμένα γεγονότα κατέστησαν αναγκαία την επαναξιολόγηση τόσο του καταλόγου των κεφαλαίων όσο και της σειράς με την οποία πρέπει να εξεταστούν. Μεταξύ άλλων, ξεκίνησαν —και σε ορισμένες περιπτώσεις ολοκληρώθηκαν— εργασίες σε σχέση με ορισμένα κεφάλαια [επικουρική προστασία — άρθρο 15 στοιχείο γ) της ΟΕΑΑ, αποκλεισμός, τερματισμός διεθνούς προστασίας και υπαγωγή σε καθεστώς διεθνούς προστασίας]. Επιπλέον, άλλα κεφάλαια τα οποία περιλαμβάνονταν στον αρχικό κατάλογο έκτοτε παραμερίστηκαν προκειμένου να ολοκληρωθούν στο πλαίσιο σύμβασης που συνάφθηκε μεταξύ της ΕΑΣΟ και της IARLJ-Europe με σκοπό την παροχή υλικού επαγγελματικής εξέλιξης για ορισμένα βασικά θέματα ⁽⁸⁵⁾. Αυτό έγινε με σκοπό να επιταχυνθεί η διαδικασία ανάπτυξης του υλικού, στην οποία συμμετέχουν τα μέλη του δικτύου της ΕΑΣΟ που έχουν την ευκαιρία να υποβάλλουν παρατηρήσεις επί των σχεδίων του υλικού που αναπτύσσεται. Λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων αυτών, η εν λόγω μεθοδολογία πρέπει να επανεξεταστεί. Προκειμένου να αυξηθεί η εποπτεία του τρόπου χειρισμού των κεφαλαίων που απομένουν και να εκπονηθεί πιο αξιόπιστος χάρτης πορείας για το μέλλον, το φθινόπωρο του 2015 διενεργήθηκε επαναξιολόγηση, στο πλαίσιο της οποίας μέλη του δικτύου δικαστικών της ΕΑΣΟ διατύπωσαν τη γνώμη τους σχετικά με τη σειρά ανάπτυξης των κεφαλαίων.

Έως τώρα έχουν ολοκληρωθεί τα εξής:

- Άρθρο 15 στοιχείο γ) της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ).
- Αποκλεισμός: Άρθρα 12 και 17 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ).
- Τερματισμός διεθνούς προστασίας: Άρθρα 11, 14, 16 και 19 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ).

Ολοκληρώθηκε από την IARLJ-Europe στο πλαίσιο σύμβασης με την ΕΑΣΟ

- Εισαγωγή στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου (ΚΕΣΑ) για τα δικαστήρια — Δικαστική ανάλυση.
- Ελάχιστες απαιτήσεις διεθνούς προστασίας (οδηγία 2011/95/ΕΥ) — Δικαστική ανάλυση.
- Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση.
- Διαδικασίες ασύλου και η αρχή της μη επαναπροώθησης — Δικαστική ανάλυση.

Εναπομένοντα κεφάλαια

- Κράτηση στο πλαίσιο του ΚΕΣΑ.
- Η ευάλωτη κατάσταση στις υποθέσεις διεθνούς προστασίας.
- Νομικές απαιτήσεις για την υποδοχή αιτούντων διεθνής προστασίας: οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής (2013/33/ΕΕ).
- Το ουσιαστικό περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας, η οποία περιλαμβάνει την πρόσβαση σε δικαιώματα και σε αποτελεσματική προσφυγή, καθώς και στα θεμελιώδη δικαιώματα.

Συμμετοχή εμπειρογνομόνων

Συντακτικές ομάδες — Η ΣΕΕΕ θα αναπτυχθεί από την ΕΑΣΟ σε συνεργασία με το δίκτυο της ΕΑΣΟ μέσω της σύστασης ειδικών ομάδων εργασίας (συντακτικές ομάδες) για την ανάπτυξη όλων των κεφαλαίων της ΣΕΕΕ, εκτός των κεφαλαίων εκείνων που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στο πλαίσιο της σύμβασης που συνάφθηκε με την IARLJ. Οι συντακτικές ομάδες θα απαρτίζονται από εμπειρογνώμονες που θα οριστούν μέσω του δικτύου της ΕΑΣΟ. Σύμφωνα με το πρόγραμμα εργασίας της ΕΑΣΟ και το συγκεκριμένο σχέδιο που θα εγκρίνεται στις ετήσιες συνεδριάσεις προγραμματισμού και συντονισμού, η ΕΑΣΟ προκηρύσσει προσκλήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος για εμπειρογνώμονες για την εκπόνηση κάθε κεφαλαίου.

Προσκλήσεις αποστέλλονται στο δίκτυο της ΕΑΣΟ διευκρινίζοντας το αντικείμενο του κεφαλαίου που θα εκπονηθεί, το αναμενόμενο χρονοδιάγραμμα και τον απαιτούμενο αριθμό εμπειρογνομόνων. Στη συνέχεια, τα εθνικά σημεία επαφής της ΕΑΣΟ για τους δικαστικούς καλούνται να επικοινωνήσουν με τα εθνικά δικαστήρια

⁽⁸⁵⁾ Στα βασικά αυτά θέματα συγκαταλέγονται οι δικαστικές αναλύσεις σχετικά με την εισαγωγή στο ΚΕΣΑ· η αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας· και οι διαδικασίες χορήγησης ασύλου.

για τον εντοπισμό εμπειρογνομόνων, οι οποίοι ενδιαφέρονται και είναι διαθέσιμοι να συνεισφέρουν στην εκπόνηση του κεφαλαίου.

Βάσει των προτεινόμενων υποψηφίων, η EASO κοινοποιεί στο δίκτυο της EASO πρόταση για τη σύσταση της συντακτικής ομάδας. Η EASO θα καταρτίζει την εν λόγω πρόταση σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

1. Εάν ο αριθμός των προτεινόμενων υποψηφίων είναι ίσος ή μικρότερος από τον απαιτούμενο αριθμό εμπειρογνομόνων, όλοι οι προτεινόμενοι εμπειρογνώμονες θα καλούνται αυτομάτως να λάβουν μέρος στη συντακτική ομάδα.
2. Εάν ο αριθμός των προτεινόμενων υποψηφίων υπερβαίνει τον απαιτούμενο αριθμό εμπειρογνομόνων, η EASO θα προβαίνει σε αιτιολογημένη προεπιλογή εμπειρογνομόνων. Η προεπιλογή θα πραγματοποιείται ως εξής:
 - Η EASO θα δίνει προτεραιότητα στην επιλογή εμπειρογνομόνων οι οποίοι είναι διαθέσιμοι να συμμετάσχουν σε ολόκληρη τη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής σε όλες τις συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων.
 - Εάν προταθούν περισσότεροι του ενός εμπειρογνώμονες από το ίδιο κράτος μέλος, η EASO θα επικοινωνήσει με το σημείο επαφής και θα ζητήσει από αυτό να επιλέξει έναν εμπειρογνώμονα. Με τον τρόπο αυτό, θα εξασφαλιστεί ευρύτερη εκπροσώπηση των κρατών μελών στην ομάδα.
 - Η EASO θα προτείνει ακολούθως να δοθεί προτεραιότητα σε δικαστικούς έναντι δικαστικών υπαλλήλων ή εισηγητών.
 - Εάν οι προτεινόμενοι υποψήφιοι εξακολουθούν να υπερβαίνουν τον απαιτούμενο αριθμό εμπειρογνομόνων, η EASO θα διατυπώνει αιτιολογημένη πρόταση επιλογής, η οποία θα λαμβάνει υπόψη την ημερομηνία παραλαβής των υποψηφιοτήτων (θα δοθεί προτεραιότητα σε αυτές που παραλήφθηκαν πρώτες) καθώς και το μέλημα της EASO περί διασφάλισης ευρείας περιφερειακής εκπροσώπησης.

Η EASO θα καλεί επίσης τη UNHCR να ορίσει εκπρόσωπο για να συμμετάσχει στη συντακτική ομάδα.

Το δίκτυο της EASO θα καλείται να διατυπώσει την άποψή του και/ή να υποβάλει προτάσεις σχετικά με την προτεινόμενη επιλογή εμπειρογνομόνων εντός μέγιστης προθεσμίας 10 ημερών. Για την τελική επιλογή θα λαμβάνονται υπόψη οι απόψεις του δικτύου της EASO και θα επιβεβαιώνεται η σύνθεση της συντακτικής ομάδας.

Συμβουλευτική ομάδα — Σύμφωνα με τον κανονισμό, η EASO θα επιδιώξει τη συμμετοχή συμβουλευτικής ομάδας σε κάθε υλικό ΣΕΕΑ, η οποία θα αποτελείται από εκπροσώπους οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και από ακαδημαϊκούς φορείς.

Για τη σύσταση της συμβουλευτικής ομάδας, η EASO θα προκηρύσσει προσκλήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος προς τα μέλη του συμβουλευτικού φόρουμ της EASO και άλλους σχετικούς φορείς, εμπειρογνώμονες ή ακαδημαϊκούς, κατόπιν σύστασης του δικτύου της EASO.

Λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές γνώσεις και την εξοικείωση με τον δικαστικό τομέα που διαθέτουν οι εμπειρογνώμονες και οι φορείς που θα ανταποκριθούν στην πρόσκληση, καθώς και τα κριτήρια επιλογής του συμβουλευτικού φόρουμ της EASO, η EASO θα διατυπώνει αιτιολογημένη πρόταση προς το δίκτυο της EASO το οποίο θα επιβεβαιώνει εντέλει τη σύνθεση της ομάδας.

Στη συμβουλευτική ομάδα θα κληθεί να συμμετάσχει και ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA).

Εκπόνηση ΣΕΕΕ

Προπαρασκευαστικό στάδιο — Πριν από την έναρξη της διαδικασίας σύνταξης, η EASO θα εκπονεί υλικό, το οποίο θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία, χωρίς να περιορίζεται σε αυτά.

1. Βιβλιογραφία των σχετικών πηγών και του υλικού που είναι διαθέσιμα σχετικά με το θέμα.
2. Συλλογή ενωσιακής και εθνικής νομολογίας για το κεφάλαιο που πρόκειται να δημοσιευτεί ως χωριστό έγγραφο — Συλλογή νομολογίας για τη ΣΕΕΕ.

Μαζί με το δίκτυο δικαστικών της EASO ⁽⁸⁶⁾, η συμβουλευτική ομάδα θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο προπαρασκευαστικό στάδιο. Για τον σκοπό αυτόν, η EASO θα ενημερώνει τη συμβουλευτική ομάδα και το δίκτυο της EASO σχετικά με το αντικείμενο του κεφαλαίου και θα διανέμει σχέδιο του προπαρασκευαστικού

⁽⁸⁶⁾ Θα ζητείται επίσης η γνώμη της UNHCR.

υλικού μαζί με πρόσκληση για την υποβολή πρόσθετων πληροφοριών οι οποίες θεωρούνται χρήσιμες για την εκπόνηση. Οι πληροφορίες αυτές θα περιλαμβάνονται στο υλικό, το οποίο θα διανέμεται στη συνέχεια στην αντίστοιχη συντακτική ομάδα.

Διαδικασία σύνταξης — Η EASO θα διοργανώνει τουλάχιστον δύο (και περισσότερες αν χρειαστεί) συναντήσεις εργασίας για την εκπόνηση κάθε κεφαλαίου. Κατά την πρώτη συνάντηση, η συντακτική ομάδα:

- θα ορίζει έναν ή περισσότερους συντονιστές για τη διαδικασία της σύνταξης·
- θα αναπτύσσει τη διάρθρωση του κεφαλαίου και θα εγκρίνει τη μεθοδολογία εργασίας·
- θα κατανέμει καθήκοντα για τη διαδικασία σύνταξης·
- θα αναπτύσσει το βασικό σχεδιάγραμμα του περιεχομένου του κεφαλαίου.

Υπό τον συντονισμό του συντονιστή της ομάδας και σε στενή συνεργασία με την EASO, η ομάδα θα προβαίνει στην εκπόνηση προσχεδίου του αντίστοιχου κεφαλαίου.

Κατά τη δεύτερη συνάντηση, η ομάδα:

- θα εξετάζει το προσχέδιο και θα συμφωνεί επί του περιεχομένου·
- θα διασφαλίζει τη συνεκτικότητα όλων των μερών και των εισηγήσεων για το σχέδιο κεφαλαίου·
- θα εξετάζει το σχέδιο από διδακτική άποψη.

Ανάλογα με τις ανάγκες, η ομάδα μπορεί να προτείνει στην EASO τη διοργάνωση πρόσθετων συναντήσεων για την περαιτέρω ανάπτυξη του σχεδίου. Μετά την ολοκλήρωσή του το σχέδιο θα κοινοποιείται στην EASO.

Έλεγχος ποιότητας — Η EASO θα διανέμει το πρώτο σχέδιο που θα έχει ολοκληρώσει η συντακτική ομάδα στο δίκτυο της EASO, στην UNHCR και στη συμβουλευτική ομάδα, οι οποίες θα καλούνται να ελέγξουν το υλικό με σκοπό να βοηθήσουν την ομάδα εργασίας να βελτιώσει την ποιότητα του τελικού σχεδίου.

Όλες οι υποβαλλόμενες προτάσεις θα κοινοποιούνται στον συντονιστή της συντακτικής ομάδας, ο οποίος θα επικοινωνεί με τη συντακτική ομάδα για την εξέταση των προτάσεων και την εκπόνηση του τελικού σχεδίου. Εναλλακτικά, ο συντονιστής μπορεί να προτείνει τη διοργάνωση πρόσθετης συνάντησης για να εξεταστούν οι προτάσεις, εάν αυτές είναι ιδιαίτερα μακροσκελείς ή εάν πρόκειται να επηρεάσουν σε σημαντικό βαθμό τη δομή και το περιεχόμενο του κεφαλαίου.

Ο συντονιστής θα κοινοποιεί το κεφάλαιο στην EASO για λογαριασμό της συντακτικής ομάδας.

Διαδικασία επικαιροποίησης — Η EASO θα συνάψει σύμβαση με πάροχο υπηρεσιών, ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα να διενεργεί έλεγχο δικαστικής φύσεως στην υφιστάμενη ΣΕΕΕ και να προτείνει την επικαιροποίησή της όπου κρίνεται αναγκαίο, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τον εξειδικευμένο χαρακτήρα των πληροφοριών που πρόκειται να παρασχεθούν και την ανάγκη να διασφαλιστεί ο υπέρτατος σεβασμός προς την ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων.

Εφαρμογή της σειράς εκδόσεων επαγγελματικής εξέλιξης

Σε συνεργασία με τα μέλη του δικτύου της EASO και το ΕΔΚΔ, η EASO θα στηρίξει τη χρήση της ΣΕΕΕ από τα εθνικά δικαστήρια και τα εθνικά ιδρύματα κατάρτισης. Η στήριξη της EASO στο πλαίσιο αυτό θα περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία:

Σημειώματα καθοδήγησης δικαστικών εκπαιδευτών — Τα σημειώματα καθοδήγησης θα αποτελούν πρακτικό εργαλείο αναφοράς για τους δικαστικούς εκπαιδευτές και θα παρέχουν συνδρομή για την οργάνωση και την υλοποίηση πρακτικών σεμιναρίων σχετικά με τη ΣΕΕΕ. Σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται ανωτέρω για την ανάπτυξη των διαφόρων κεφαλαίων που συνθέτουν τη ΣΕΕΕ, η EASO θα συστήσει συντακτική ομάδα για την κατάρτιση σημειώματος καθοδήγησης δικαστικών εκπαιδευτών. Κατά πάγια πρακτική, η συγκεκριμένη συντακτική ομάδα μπορεί να περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα μέλη της συντακτικής ομάδας που ήταν υπεύθυνη για την εκπόνηση της δικαστικής ανάλυσης στην οποία θα βασίζεται το σημείωμα καθοδήγησης.

Σεμινάρια για εθνικούς δικαστικούς εκπαιδευτές — Επιπλέον, μετά την ανάπτυξη κάθε κεφαλαίου της ΣΕΕΕ, η EASO θα διοργανώνει σεμινάρια για τους εθνικούς δικαστικούς εκπαιδευτές, στα οποία θα περιγράφονται διεξοδικά τόσο το κεφάλαιο όσο και η μεθοδολογία που προτείνεται για τη διοργάνωση σεμιναρίων σε εθνικό επίπεδο.

Διορισμός εθνικών δικαστικών εκπαιδευτών και προετοιμασία του σεμιναρίου. Η EASO θα ζητεί τη στήριξη τουλάχιστον δύο μελών της συντακτικής ομάδας για την προετοιμασία και τη διεξαγωγή του σεμιναρίου. Η EASO θα επιλέγει τους δικαστικούς εκπαιδευτές μέσω των υποψήφιων δικαστικών εκπαιδευτών του δικτύου της EASO, λαμβάνοντας υπόψη τις προτάσεις επιτροπής επιλογής.

Επιλογή συμμετεχόντων. Η EASO αποστέλλει πρόσκληση στο δίκτυο της EASO για τον εντοπισμό αριθμού δυνητικών δικαστικών εκπαιδευτών με ειδική εμπειρογνώσια στον τομέα, οι οποίοι ενδιαφέρονται και είναι διαθέσιμοι να διοργανώσουν σεμινάρια σχετικά με τη ΣΕΕΕ σε εθνικό επίπεδο. Εάν οι προτεινόμενοι υποψήφιοι υπερβαίνουν τον αριθμό που προσδιορίζεται στην πρόσκληση, η EASO θα προβαίνει σε επιλογή δίνοντας προτεραιότητα στην ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση καθώς και στην επιλογή των δικαστικών εκπαιδευτών που είναι πιθανότερο να διευκολύνουν την υλοποίηση της ΣΕΕΕ σε εθνικό επίπεδο. Ανάλογα με τις ανάγκες και σύμφωνα με το πρόγραμμα εργασίας της και το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών, όπως εγκρίνεται στο πλαίσιο των συνεδριάσεων προγραμματισμού και συντονισμού της EASO, η EASO μπορεί να εξετάζει το ενδεχόμενο διοργάνωσης πρόσθετων σεμιναρίων για τους δικαστικούς εκπαιδευτές.

Εθνικά σεμινάρια — Σε στενή συνεργασία με το δίκτυο της EASO και σχετικά ιδρύματα κατάρτισης δικαστικών σε εθνικό επίπεδο, η EASO θα προωθήσει τη διοργάνωση σεμιναρίων σε εθνικό επίπεδο. Στο πλαίσιο αυτό, η EASO θα στηρίζει επίσης τη συμμετοχή δικαστικών που συνέβαλαν στην ανάπτυξη της ΣΕΕΕ ή έλαβαν μέρος στα σεμινάρια της EASO για τους δικαστικούς εκπαιδευτές.

Σεμινάρια ανώτερου επιπέδου της EASO

Η EASO θα διοργανώνει επίσης σεμινάρια ανώτερου επιπέδου σε ετήσια βάση σχετικά με επιλεγμένες πτυχές του ΚΕΣΑ με σκοπό την προώθηση της πρακτικής συνεργασίας και του διαλόγου υψηλού επιπέδου μεταξύ δικαστικών. Επιπλέον, κάθε δύο έτη η EASO θα διοργανώνει εκδηλώσεις υψηλού επιπέδου σε συνεργασία με το ΔΕΕ, το ΕΔΔΑ και δικαστικές ενώσεις.

Προσδιορισμός σχετικών τομέων — Τα σεμινάρια ανώτερου επιπέδου της EASO θα επικεντρώνονται σε τομείς όπου παρατηρείται υψηλός βαθμός απόκλισης στην εθνική ερμηνεία ή σε τομείς στους οποίους η ανάπτυξη νομολογίας κρίνεται ενδιαφέρουσα από το δίκτυο της EASO. Στο πλαίσιο των ετήσιων συνεδριάσεων προγραμματισμού και συντονισμού, η EASO θα καλεί το δίκτυο της EASO καθώς και την UNHCR και μέλη της συμβουλευτικής ομάδας να διατυπώνουν προτάσεις για δυνητικούς τομείς ενδιαφέροντος. Βάσει των εισηγήσεων αυτών, η EASO θα υποβάλλει πρόταση στο δίκτυο της EASO, το οποίο θα αποφασίζει τελικά για τον τομέα που θα εξεταστεί στο επόμενο σεμινάριο. Όταν κρίνεται σκόπιμο, τα σεμινάρια θα οδηγούν στην ανάπτυξη κεφαλαίου με ειδικό αντικείμενο στο πλαίσιο της ΣΕΕΕ.

Μεθοδολογία — Για την προετοιμασία των σεμιναρίων, η EASO θα επιδιώκει τη στήριξη του δικτύου της EASO, το οποίο θα συμβάλλει στην ανάπτυξη της μεθοδολογίας σεμιναρίων (π.χ. συζητήσεις υποθέσεων, εικονικές δίκες κ.λπ.) και στην προετοιμασία του υλικού. Η μεθοδολογία που θα εφαρμόζεται θα καθορίζει τον μέγιστο αριθμό συμμετεχόντων σε κάθε σεμινάριο.

Συμμετοχή σε σεμινάρια ανώτερου επιπέδου της EASO — Βάσει της μεθοδολογίας και κατόπιν διαβούλευσης με τις ενώσεις δικαστικών, η EASO θα καθορίζει τον μέγιστο αριθμό συμμετεχόντων σε κάθε σεμινάριο. Το σεμινάριο θα είναι ανοικτό στα μέλη ευρωπαϊκών και εθνικών δικαστηρίων, στο δίκτυο της EASO, στο ΕΔΚΔ, στον FRA και στην UNHCR.

Πριν από τη διοργάνωση κάθε σεμιναρίου, η EASO θα απευθύνει ανοικτή πρόσκληση στο δίκτυο της EASO και στους προαναφερθέντες οργανισμούς προσδιορίζοντας το αντικείμενο του σεμιναρίου, τη μεθοδολογία, τον μέγιστο αριθμό συμμετεχόντων και την καταληκτική προθεσμία εγγραφής. Ο κατάλογος των συμμετεχόντων θα διασφαλίζει ικανοποιητική εκπροσώπηση δικαστικών και θα δίνει προτεραιότητα στο πρώτο αίτημα εγγραφής που λαμβάνεται από κάθε κράτος μέλος.

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Κατά την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της, η EASO θα προαγάγει ανοικτό και διαφανή διάλογο με το δίκτυο της EASO, τους δικαστικούς σε μεμονωμένη βάση, την UNHCR, τα μέλη της συμβουλευτικής ομάδας και τους συμμετέχοντες στις δραστηριότητες της EASO, οι οποίοι θα κληθούν να ανταλλάξουν με την EASO απόψεις ή προτάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να βελτιώσουν την ποιότητα των δραστηριοτήτων της.

Επιπλέον, η EASO θα εκπονήσει ερωτηματολόγια αξιολόγησης, τα οποία θα διανέμονται στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων επαγγελματικής εξέλιξης που οργανώνει. Οι απλές προτάσεις βελτίωσης θα ενσωματώνονται απευθείας από την EASO, η οποία θα ενημερώνει το δίκτυο της EASO για τη γενική αξιολόγηση των δραστηριοτήτων της στο πλαίσιο της ετήσιας συνεδρίασης προγραμματισμού και συντονισμού.

Σε ετήσια βάση, η EASO θα παρέχει επίσης στο δίκτυο της EASO επισκόπηση των δραστηριοτήτων της, καθώς και σχετικές συστάσεις τις οποίες λαμβάνει για την περαιτέρω ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της και οι οποίες θα εξετάζονται στις ετήσιες συνεδριάσεις προγραμματισμού και συντονισμού.

Αρχές υλοποίησης

- Κατά τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων της για την επαγγελματική εξέλιξη, η EASO θα λαμβάνει δεόντως υπόψη την υποχρέωση λογοδοσίας και τις αρχές της EASO που εφαρμόζονται στις δημόσιες δαπάνες.
- Η EASO και τα δικαστήρια των κρατών ΕΕ+ (κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία και Ελβετία) θα έχουν από κοινού την ευθύνη για τη σειρά εκδόσεων επαγγελματικής εξέλιξης. Και οι δύο εταίροι θα καταβάλλουν προσπάθειες ώστε να συμφωνούν σχετικά με το περιεχόμενο κάθε κεφαλαίου του προγράμματος, προκειμένου να διασφαλίζεται η «δικαστική επικύρωση» του τελικού προϊόντος.
- Το κεφάλαιο που θα προκύπτει θα είναι μέρος της ΣΕΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων δημιουργού και άλλων συγγενικών δικαιωμάτων. Η EASO θα επικαιροποιεί το πρόγραμμα όταν απαιτείται και θα εξασφαλίζει την πλήρη συμμετοχή των δικαστηρίων των κρατών ΕΕ+ στη σχετική διαδικασία.
- Κάθε απόφαση σχετική με την υλοποίηση της ΣΕΕΕ και την επιλογή των εμπειρογνομόνων θα λαμβάνεται ομόφωνα από όλους τους εταίρους.
- Η σύνταξη, η έγκριση και η υλοποίηση της ΣΕΕΕ θα πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τη μεθοδολογία για τις δραστηριότητες επαγγελματικής εξέλιξης που έχουν στη διάθεσή τους οι δικαστικοί.

Βαλέτα, 18 Ιανουαρίου 2018

Προσάρτημα Β — Κατάλογος εγχειριδίων

(Εκπαιδευτικά) εγχειρίδια

ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, 2013 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).

Διατίθενται επίσης και άλλες γλωσσικές εκδόσεις (ιαπωνικά, ρωσικά, ισπανικά), όπως και η γερμανική συνοπτική έκδοση (<https://www.coi-training.net/researching-coi>).

EASO, *Trainer's manual module on country of origin information*, 2014.

Η UNHCR έχει αναπτύξει (σε συνεργασία με τον ACCORD) μάθημα ηλεκτρονικής μάθησης σχετικά με τις ΠΧΚ. Η παρακολούθηση του μαθήματος διαρκεί περίπου 4 ώρες. Το μάθημα προσφέρεται δωρεάν μετά από διαδικτυακή εγγραφή (<https://www.disasterready.org>). Μετά την εγγραφή, αναζητήστε πληροφορίες σχετικά με τις χώρες καταγωγής στο πεδίο της αναζήτησης (<https://ready.csod.com/client/disasterready/default3.aspx?lang=en-US>).

Προσάρτημα Γ — Επιλεγμένες πηγές πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής

Συλλογές υλικού / βάσεις δεδομένων

Βάση δεδομένων και πληροφοριών για το άσυλο (με διαχειριστή το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και τους Εξόριστους και άλλους εταίρους): συλλογή συναφών πληροφοριών (διαδικασίες χορήγησης ασύλου, συνθήκες διαβίωσης των κρατούμενων κ.λπ.) από 20 κράτη μέλη της ΕΕ, καθώς και από την Ελβετία, τη Σερβία και την Τουρκία, η οποία παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις διαδικασίες του «Δουβλίνου» (<http://www.asylumineurope.org>).

Πύλη ΠΧΚ της EASO (<https://coi.easo.europa.eu>).

ECOI.net (ACCORD): πλούσια συλλογή πληροφοριών και εκθέσεων από διάφορες πηγές (<http://www.ecoi.net>).

Refworld.org (UNHCR): πλούσια συλλογή υλικού από διαφορετικές πηγές, η οποία περιλαμβάνει και επιλεγμένη νομολογία (<http://www.refworld.org>).

Διεθνείς πηγές

Συμβούλιο της Ευρώπης (<http://www.coe.org>), και ιδίως οι εκθέσεις της Επιτρόπου για τα ανθρώπινα δικαιώματα (<https://www.coe.int/en/web/commissioner>), οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (<http://www.coe.int/en/web/cpt/home>) και οι εκθέσεις της Δράσης κατά της εμπορίας ανθρώπων (<http://www.coe.int/en/web/anti-human-trafficking>).

EASO: Εκθέσεις σχετικά με τις ΠΧΚ που βασίζονται σε διάφορες χώρες καταγωγής (<https://www.easo.europa.eu/information-analysis/country-origin-information/country-reports>).

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών: διάφοροι οργανισμοί του ΟΗΕ, όπως η Γενική Γραμματεία (<http://www.un.org/sg>), το Συμβούλιο Ασφαλείας (<http://www.un.org/en/sc/documents>), το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (π.χ. ετήσιες εκθέσεις και ψηφίσματα: <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/Documents.aspx>) και άλλοι φορείς που είναι επιφορτισμένοι με τα ανθρώπινα δικαιώματα (με εύκολη πρόσβαση μέσω του ιστότοπου της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα: <http://www.ohchr.org>).

Ορισμένοι οργανισμοί του ΟΗΕ εμφανίζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη διεθνή προστασία, όπως π.χ. η UNHCR (<http://www.unhcr.org>), το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (<http://www.unocha.org>), το UNRWA (<http://www.unrwa.org>) και το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα του ΟΗΕ (<http://www.undp.org>).

Κυβερνητικές πηγές

Καναδάς: Το Συμβούλιο Μεταναστών και Προσφύγων του Καναδά παρέχει συλλογές εθνικών εγγράφων και απαντήσεις σε ερωτήματα στα αγγλικά και στα γαλλικά (<http://www.irb-cisr.gc.ca>).

Δανία: η Δανική Υπηρεσία Μετανάστευσης παρέχει εκθέσεις διερευνητικών αποστολών, μεταξύ άλλων και στα αγγλικά (<https://www.nyidanmark.dk/en-us/publications/SearchPublications.htm?SearchType=publications&SubType=Fact-Finding%20Report>).

Γαλλία: ο ιστότοπος του γαλλικού εθνικού δικαστηρίου ασύλου παρέχει πρόσβαση σε ορισμένες εκθέσεις διερευνητικών αποστολών στα γαλλικά (<http://www.cnda.fr/Ressources-juridiques-et-geopolitiques/Les-rapports-de-mission-pays>).

Γερμανία: η βάση δεδομένων Milo παρέχει πρόσβαση σε υλικό ΠΧΚ (<https://milo.bamf.de/OTCS/cs.exe?func=I&objId=2000&objAction=browse&sort=name>).

Κάτω Χώρες: η *Ambtsberichten* παρέχει χρήσιμες πληροφορίες που χρησιμοποιούνται από δικαστές και άλλες αποφαινόμενες αρχές· ορισμένες πληροφορίες δημοσιεύονται στα αγγλικά (<https://www.rijksoverheid.nl/documenten?trefoord=&periode-van=&periode-tot=&onderdeel=Alle+ministeries&type=Ambtsbericht>).

Νορβηγία: Το κέντρο Landinfo παρέχει ΠΧΚ στα νορβηγικά ενώ επιλεγμένες εκθέσεις διατίθενται στα αγγλικά (<http://www.landinfo.no/id/2214.0>).

Σουηδία: Ο οργανισμός Lifos δημοσιεύει ορισμένες εκθέσεις σχετικά με ΠΧΚ στα αγγλικά (<http://lifos.migrationsverket.se>).

Ηνωμένο Βασίλειο: το Υπουργείο Εσωτερικών παρέχει σημειώματα για πολιτικές και πληροφορίες για διάφορες χώρες καταγωγής (<https://www.gov.uk/government/collections/country-policy-and-information-notes>).

Ηνωμένες Πολιτείες: το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ δημοσιεύει ετήσιες εκθέσεις στα αγγλικά, όπως π.χ. εκθέσεις για πρακτικές ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ακολουθούνται σε κάθε χώρα (<https://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/index.htm>) ή για τη θρησκευτική ελευθερία (<https://www.state.gov/j/drl/rls/irf/index.htm>).

Μη κυβερνητικές πηγές

Διεθνής Αμνηστία: παρέχει έγγραφα για συγκεκριμένες χώρες (<https://www.amnesty.org/en/countries>).

Atlas of Torture (Ατλαντας βασανιστηρίων): έργο του Ινστιτούτου ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυτός ο ιστότοπος παρουσιάζει συνοπτικά την κατάσταση των βασανιστηρίων και της κακομεταχείρισης σε ολόκληρο τον κόσμο (<http://www.atlas-of-torture.org>).

Δείκτης μετασχηματισμού του ιδρύματος Bertelsmann Stiftung: παρέχει εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη της δημοκρατίας, της οικονομίας και της πολιτικής στις αναπτυσσόμενες χώρες και στις χώρες που βρίσκονται σε στάδιο μετασχηματισμού (<https://www.bti-project.org/en/home/>).

Freedom House: παρέχει περιοδικές εκθέσεις σχετικά με τα πολιτικά δικαιώματα και τις ελευθερίες, σχετικά με τα έθνη που βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο και για άλλα ειδικά θέματα (<https://freedomhouse.org/reports>).

Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: παρέχει εκθέσεις για διάφορα ειδικά θέματα (<https://www.hrw.org/publications>).

Κέντρο Παρακολούθησης Εσωτερικού Εκτοπισμού: επικεντρώνεται στον εσωτερικό εκτοπισμό και παρέχει προφίλ χωρών, παγκόσμιες εκθέσεις και βάση δεδομένων για το ζήτημα αυτό (<http://www.internal-displacement.org>).

Διεθνής Ομάδα Κρίσεων: Παρέχει διεξοδικές αναλύσεις και συστάσεις πολιτικής σχετικά με συγκρούσεις και δυνητικές εστίες συγκρούσεων στον κόσμο (<https://www.crisisgroup.org/latest-updates/reports-and-briefings>).

Διεθνής Ομοσπονδία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα: περιλαμβάνει 184 οργανώσεις από 112 χώρες και καταγγέλλει παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων (<https://www.fidh.org/en>).

Διεθνής Ένωση Λεσβίων, Ομοφυλόφιλων, Αμφιφυλόφιλων, Διεμφυλικών και Μεσοφυλικών: ο ιστότοπος παρέχει πληροφορίες για τη νομική και κοινωνική κατάσταση των ΛΟΑΔΜ σε πολλές χώρες (<http://ilga.org/>).

Δημοσιογράφοι Χωρίς Σύνορα: ανεξάρτητη ΜΚΟ με συμβουλευτικό χαρακτήρα για τα Ηνωμένα Έθνη, την UNESCO, το Συμβούλιο της Ευρώπης και τον Διεθνή Οργανισμό Γαλλοφωνίας. Εκδίδει δελτία τύπου και ενημερώνει για την κατάσταση της ελευθερίας της πληροφόρησης στον κόσμο και για την παραβίασή της (<https://rsf.org/en>).

Ελβετικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες: η ελβετική ΜΚΟ δημοσιεύσει θεματικές εκθέσεις σχετικά με ΠΧΚ, κυρίως στα γερμανικά και τα γαλλικά (<https://www.fluechtlingshilfe.ch/herkunftslaender.html>; <https://www.osar.ch/pays-dorigine.html>).

Παγκόσμιος Οργανισμός κατά των Βασανιστηρίων: δημοσιεύει εκθέσεις εστιάζοντας στην κατάσταση των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και, από κοινού με τη Διεθνή Ομοσπονδία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, την ετήσια έκθεση του Παρατηρητηρίου για την προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (<http://www.omct.org>).

Μέσα ενημέρωσης

Για συνδέσμους που παραπέμπουν σε τοπικά μέσα ενημέρωσης, βλέπε τα προφίλ χωρών του BBC, τα οποία περιλαμβάνουν ειδησεογραφικά πρακτορεία με τους αντίστοιχους συνδέσμους, κατά περίπτωση (http://news.bbc.co.uk/2/hi/country_profiles/default.stm).

Προσάρτημα Δ — Βιβλιογραφία

- ACCORD, *Researching country of origin information — Training manual*, 2013 (<https://www.coi-training.net/site/assets/files/1021/researching-country-of-origin-information-2013-edition-accord-coi-training-manual.pdf>).
- EASO, *EASO Country of origin information report methodology*, 2012 (https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Report_Methodology.pdf).
- EASO, *Αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και αξιοπιστίας στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου — Δικαστική ανάλυση*, 2017.
- EASO, *Trainer’s manual module on country of origin information*, 2014.
- IARLJ, *A structured approach to the decision making process in refugee and other international protection claims*, IARLJ/JRTI/UNHCR conference: ‘The Role of the Judiciary in Asylum and Other International Protection Law in Asia’, 10-11 Ιουνίου 2016 (https://www.iarlj.org/images/Seoul/flyer_for_IARLJ_website.pdf).
- IARLJ, *Judicial criteria for assessing country of origin information (COI): a checklist*, 2006 (https://www.iarlj.org/images/stories/working_parties/guidelines/udicial_Criteria_a_checklist_COI_2006.pdf).
- Immigration Advisory Service, *The use of country of origin information in refugee status determination: Critical perspectives*, 2009 (<http://www.refworld.org/pdfid/4a3f2ac32.pdf>).
- Immigration New Zealand, Country Research Branch, *Country of origin information and social media literature review*, October 2013 (<https://www.ecoi.net/site/assets/files/1890/crb-country-of-origin-information-and-social-media-executive-summary-october-2013.pdf>).
- UNHCR, *Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διεθνή προστασία των προσφύγων αριθ. 5: Εφαρμογή των ρητρών αποκλεισμού: Άρθρο 1 ΣΤ της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων*, 2003 (<http://www.refworld.org/docid/3f5857684.html>).

Προσάρτημα Ε — Νομικές διατάξεις και αιτιολογικές σκέψεις

Οδηγία για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ) (αναδιατύπωση)

Αιτιολογική σκέψη 4

Η σύμβαση της Γενεύης και το σχετικό πρωτόκολλο αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του διεθνούς νομικού καθεστώτος για την προστασία των προσφύγων.

Αιτιολογική σκέψη 12

Κύριος στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η διασφάλιση, αφενός, ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν κοινά κριτήρια για τον προσδιορισμό των προσώπων που χρήζουν όντως διεθνούς προστασίας και, αφετέρου, ότι τα εν λόγω πρόσωπα έχουν πρόσβαση σε ελάχιστο επίπεδο παροχών σε όλα τα κράτη.

Αιτιολογική σκέψη 23

Είναι σκόπιμη η θέσπιση απαιτήσεων για τον ορισμό και το περιεχόμενο του καθεστώτος πρόσφυγα, ούτως ώστε οι αρμόδιοι εθνικοί φορείς των κρατών μελών να καθοδηγούνται κατά την εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης.

Αιτιολογική σκέψη 37

Η έννοια της εθνικής ασφάλειας και της δημόσιας τάξης καλύπτει επίσης τις περιπτώσεις στις οποίες υπήκοος τρίτης χώρας ανήκει σε οργάνωση που υποστηρίζει τη διεθνή τρομοκρατία ή υποστηρίζει οργάνωση αυτού του είδους.

Άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α)

3. Η αξιολόγηση της αίτησης διεθνούς προστασίας θα πρέπει να γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και να περιλαμβάνει τη συνεκτίμηση:

- α) όλων των συναφών στοιχείων που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής κατά τον χρόνο λήψης απόφασης σχετικά με την αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των νόμων και των κανονισμών στη χώρα καταγωγής και του τρόπου εφαρμογής τους·

Άρθρο 8 παράγραφος 2

2. Εξετάζοντας εάν ο αιτών έχει βάσιμο φόβο ότι θα υποστεί δίωξη ή ότι διατρέχει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή έχει πρόσβαση σε προστασία κατά της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης σε τμήμα της χώρας καταγωγής σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη, κατά τον χρόνο λήψεως της απόφασεως επί της αιτήσεως, λαμβάνουν υπόψη τις γενικές περιστάσεις που επικρατούν στο εν λόγω τμήμα της χώρας και τις προσωπικές περιστάσεις του αιτούντος, σύμφωνα με το άρθρο 4. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη ακριβών και ενημερωμένων πληροφοριών από σχετικές πηγές, όπως την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο.

Άρθρο 11

Παύση της επικουρικής προστασίας

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής παύει να είναι πρόσφυγας, εάν:
 - α) εξασφαλίσει εκ νέου οικειοθελώς την προστασία της χώρας της ιθαγένειας· ή
 - β) ανακτήσει οικειοθελώς την ιθαγένεια που απώλεσε κατά το παρελθόν· ή
 - γ) αποκτήσει νέα ιθαγένεια και απολαύει της προστασίας της χώρας που του χορήγησε τη νέα ιθαγένεια· ή
 - δ) έχει εγκατασταθεί εκ νέου οικειοθελώς στη χώρα που είχε εγκαταλείψει ή εκτός της οποίας είχε παραμείνει εξαιτίας του φόβου ότι θα υποστεί δίωξη· ή
 - ε) δεν μπορεί πλέον να εξακολουθεί να αρνείται την προστασία που του παρέχει η χώρα της ιθαγένειας, διότι έχουν παύσει να υφίστανται οι συνθήκες που οδήγησαν στην αναγνώρισή του ως πρόσφυγα· ή
 - στ) στην περίπτωση ανιθαγενούς εάν αποκτήσει τη δυνατότητα να επιστρέψει στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του διότι έχουν παύσει να υφίστανται οι συνθήκες που οδήγησαν στην αναγνώρισή του ως πρόσφυγα.
2. Για την εφαρμογή των στοιχείων ε) και στ) της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον η μεταβολή των συνθηκών είναι τόσο ουσιαστικής και μη προσωρινής φύσεως, ώστε ο φόβος του πρόσφυγα ότι θα υποστεί δίωξεις να μην μπορεί πλέον να θεωρείται βάσιμος.
3. Τα στοιχεία ε) και στ) της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε πρόσφυγα ο οποίος είναι σε θέση να επικαλεστεί επιτακτικούς λόγους που απορρέουν από προηγούμενη δίωξη για να αρνηθεί την προστασία που του παρέχει η χώρα ιθαγένειας ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, η χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του.

Άρθρο 14

Ανάκληση, τερματισμός ή άρνηση ανανέωσης του καθεστώτος πρόσφυγα

1. Όσον αφορά αιτήσεις διεθνούς προστασίας οι οποίες υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2004/83/EK, τα κράτη μέλη ανακαλούν, τερματίζουν ή αρνούνται να ανανεώσουν το καθεστώς πρόσφυγα ενός υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς, το οποίο έχει χορηγηθεί από κυβερνητικό, διοικητικό, δικαστικό ή οιονεί δικαστικό όργανο, εφόσον το πρόσωπο αυτό παύσει να είναι πρόσφυγας σύμφωνα με το άρθρο 11.
2. Με την επιφύλαξη του καθήκοντος του πρόσφυγα, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, να αποκαλύπτει κάθε σχετικό στοιχείο και να προσκομίζει κάθε σχετικό έγγραφο το οποίο έχει στη διάθεσή του, το κράτος μέλος που χορήγησε το καθεστώς πρόσφυγα καταδεικνύει σε εξατομικευμένη βάση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει παύσει να είναι πρόσφυγας ή δεν υπήρξε ποτέ πρόσφυγας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.
3. Τα κράτη μέλη ανακαλούν, τερματίζουν ή αρνούνται να ανανεώσουν το καθεστώς πρόσφυγα ενός υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς εάν, αφού του χορηγήθηκε το καθεστώς πρόσφυγα, το οικείο κράτος μέλος αποδείξει ότι:
 - α) το εν λόγω πρόσωπο θα έπρεπε να είχε αποκλεισθεί ή αποκλείεται από το καθεστώς πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 12·
 - β) η εκ μέρους του ενδιαφερομένου διαστρέβλωση ή παράλειψη γεγονότων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πλαστών εγγράφων, υπήρξε αποφασιστική για τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα.
4. Τα κράτη μέλη δύνανται να ανακαλούν, να τερματίζουν ή να αρνούνται να ανανεώσουν το καθεστώς που χορηγήθηκε σε πρόσφυγα από κυβερνητικό, διοικητικό, δικαστικό ή οιονεί δικαστικό όργανο, όταν:
 - α) μπορεί για εύλογους λόγους να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο αυτό συνιστά κίνδυνο για την ασφάλεια του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται·
 - β) δεδομένου ότι έχει καταδικασθεί τελεσίδικα για τη διάπραξη ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος, συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία του κράτους μέλους αυτού.
5. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 4, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην χορηγήσουν καθεστώς σε πρόσφυγα, όταν δεν έχει ληφθεί ακόμα τέτοια απόφαση.
6. Τα πρόσωπα στα οποία έχουν εφαρμογή οι παράγραφοι 4 ή 5 απολαμβάνουν δικαιωμάτων που προβλέπονται ή είναι ανάλογα των προβλεπόμενων στα άρθρα 3, 4, 16, 22, 31, 32 και 33 της σύμβασης της Γενεύης, εφόσον είναι παρόντα στο κράτος μέλος.

Άρθρο 16**Παύση της επικουρικής προστασίας**

1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής παύει να δικαιούται επικουρικής προστασίας όταν οι περιστάσεις οι οποίες οδήγησαν στην αναγνώριση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας έχουν εκλείψει ή έχουν μεταβληθεί σε τέτοιο βαθμό ώστε να μην απαιτείται πλέον προστασία.
2. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον η μεταβολή των συνθηκών είναι τόσο ουσιαστικής και μη προσωρινής φύσεως, ώστε ο δικαιούχος επικουρικής προστασίας να μην αντιμετωπίζει πλέον πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης.
3. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται σε δικαιούχο καθεστώτος επικουρικής προστασίας ο οποίος είναι σε θέση να επικαλεστεί επιτακτικούς λόγους που απορρέουν από προηγούμενη σοβαρή βλάβη για να αρνηθεί την προστασία που του παρέχει η χώρα ιθαγένειας ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, η χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του.

Άρθρο 17**Αποκλεισμός**

1. Υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής δεν δικαιούται επικουρική προστασία όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να θεωρείται ότι:
 - α) έχει διαπράξει έγκλημα κατά της ειρήνης, έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως τα εγκλήματα αυτά ορίζονται στις διεθνείς συμβάσεις που έχουν καταρτισθεί με σκοπό τη θέσπιση διατάξεων σχετικών με τα εγκλήματα αυτά·
 - β) έχει διαπράξει σοβαρό έγκλημα·
 - γ) είναι ένοχος πράξεων που αντιβαίνουν προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών όπως ορίζονται στο προοίμιο και στα άρθρα 1 και 2 του καταστατικού χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·
 - δ) συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία ή για την ασφάλεια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται.
2. Η παράγραφος 1 έχει εφαρμογή στα πρόσωπα που είναι ηθικοί αυτουργοί ή συμμετέχουν άλλως στη διάπραξη των εγκλημάτων ή πράξεων που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο.
3. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποκλείουν τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς από το δικαίωμα επικουρικής προστασίας, εάν τα πρόσωπα αυτά διέπραξαν, πριν από την εισδοχή τους στο οικείο κράτος μέλος, ένα ή περισσότερα εγκλήματα, εκτός του πεδίου εφαρμογής της παραγράφου 1, τα οποία θα επέσυραν την ποινή της φυλάκισης εάν είχαν διαπραχθεί στο οικείο κράτος μέλος, και εγκατέλειψαν τη χώρα καταγωγής τους αποκλειστικά και μόνο για να αποφύγουν κυρώσεις συνεπεία των εν λόγω εγκλημάτων.

Άρθρο 19**Ανάκληση, τερματισμός ή άρνηση ανανέωσης του καθεστώτος επικουρικής προστασίας**

1. Όσον αφορά αιτήσεις διεθνούς προστασίας οι οποίες υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2004/83/ΕΚ, τα κράτη μέλη ανακαλούν, τερματίζουν ή αρνούνται να ανανεώσουν το καθεστώς επικουρικής προστασίας ενός υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς, το οποίο χορηγήθηκε από κυβερνητικό, διοικητικό, δικαστικό ή οιοδήποτε δικαστικό όργανο, εφόσον το πρόσωπο αυτό παύσει να δικαιούται επικουρικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 16.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλούν, να τερματίζουν ή να αρνούνται να ανανεώσουν το καθεστώς επικουρικής προστασίας ενός υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς, το οποίο χορηγήθηκε από κυβερνητικό, διοικητικό, δικαστικό ή οιοδήποτε δικαστικό όργανο, εφόσον μετά τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας το πρόσωπο αυτό θα έπρεπε να είχε αποκλεισθεί από το δικαίωμα επικουρικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3.
3. Τα κράτη μέλη ανακαλούν, τερματίζουν ή αρνούνται να ανανεώσουν το καθεστώς επικουρικής προστασίας ενός υπηκόου τρίτης χώρας ή ενός ανιθαγενούς, εάν:
 - α) αφού του αναγνωρισθεί το καθεστώς αυτό, το εν λόγω πρόσωπο έπρεπε να είχε αποκλεισθεί ή αποκλείεται του δικαιώματος επικουρικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 2·
 - β) η εκ μέρους του διαστρέβλωση ή παράλειψη γεγονότων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πλαστών εγγράφων, υπήρξε αποφασιστική για τη χορήγηση του καθεστώτος επικουρικής προστασίας.
4. Με την επιφύλαξη του καθήκοντος του υπηκόου τρίτης χώρας ή του ανιθαγενούς, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, να αποκαλύπτει κάθε σχετικό στοιχείο και να προσκομίζει κάθε σχετικό έγγραφο το οποίο έχει στη διάθεσή του, το κράτος μέλος το οποίο έχει αναγνωρίσει το καθεστώς επικουρικής προστασίας καταδεικνύει σε εξατομικευμένη βάση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει παύσει να δικαιούται ή δεν δικαιούται επικουρική προστασία σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου (2013/32/ΕΕ) (αναδιατύπωση)

Αιτιολογική σκέψη 49

Όσον αφορά την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα άτομα που τυγχάνουν διεθνούς προστασίας ενημερώνονται δεόντως για την πιθανή επανεξέταση του καθεστώτος τους και έχουν τη δυνατότητα ακρόασεως προτού οι αρχές λάβουν αιτιολογημένη απόφαση ανάκλησής του.

Αιτιολογική σκέψη 50

Σύμφωνα με βασική αρχή της ενωσιακής νομοθεσίας, οι αποφάσεις επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας, οι αποφάσεις που αφορούν την άρνηση εκ νέου έναρξης της εξέτασης μιας αίτησης μετά την παύση της, και οι αποφάσεις περί ανακλήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας πρέπει να επιδέχονται αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

Άρθρο 2 στοιχείο ιε)

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

[...]

«ανάκληση διεθνούς προστασίας»: η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει, να τερματίσει ή να αρνηθεί να ανανεώσει το καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β)

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις της αποφαινόμενης αρχής επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας να λαμβάνονται μετά τη δέουσα εξέταση. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

[...]

β) να λαμβάνονται συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως η ΕΥΥΑ και ο UNHCR και οι σχετικές διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως προς τη γενική κατάσταση στις χώρες καταγωγής των αιτούντων και, όπου χρειάζεται, στις χώρες μέσω των οποίων διήλθαν και να προβλέπεται ότι το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων και τη λήψη των αποφάσεων έχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες.

Άρθρο 44

Ανάκληση διεθνούς προστασίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μπορεί να αρχίζει εξέταση για την ανάκληση διεθνούς προστασίας συγκεκριμένου προσώπου, όταν έρχονται στο φως νέα στοιχεία ή πορίσματα που δείχνουν ότι υπάρχουν λόγοι επανεξέτασης της διεθνούς προστασίας του.

Άρθρο 45

Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν η αρμόδια αρχή εξετάζει το ενδεχόμενο ανάκλησης διεθνούς προστασίας υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς σύμφωνα με το άρθρο 14 ή 19 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, ο ενδιαφερόμενος απολαύει των ακόλουθων εγγυήσεων:

α) ενημερώνεται εγγράφως ότι η αρμόδια αρχή επανεξετάζει αν συγκεντρώνει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας και ενημερώνεται επίσης για τους λόγους της επανεξέτασης αυτής και

β) έχει τη δυνατότητα να προβάλει, στο πλαίσιο προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β) και τα άρθρα 14 έως 17 ή με γραπτή δήλωση, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι δεν πρέπει να ανακληθεί η διεθνής προστασία του.

2. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που καθορίζεται στην παράγραφο 1:

α) η αρμόδια αρχή είναι σε θέση να λαμβάνει ακριβείς και επίκαιρες πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως, ανάλογα με την περίπτωση, πληροφορίες από την ΕΥΥΑ και τον UNHCR, όσον αφορά τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες καταγωγής των ενδιαφερομένων προσώπων και

β) όταν συλλέγονται πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη περίπτωση προκειμένου να επανεξετασθεί η διεθνής προστασία, οι πληροφορίες αυτές δεν λαμβάνονται από τους υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να πληροφορούνται απευθείας οι εν λόγω φορείς ότι ο ενδιαφερόμενος είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας του οποίου το καθεστώς είναι υπό επανεξέταση, ή να τίθεται σε κίνδυνο η σωματική ακεραιότητα του ενδιαφερομένου ή των προσώπων που εξαρτώνται από αυτόν, ή η ελευθερία και η ασφάλεια των μελών της οικογενείας του που εξακολουθούν να διαμένουν στη χώρα καταγωγής.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει τη διεθνή προστασία δίδεται γραπτώς. Η απόφαση αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους και παρέχονται γραπτώς πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες προσβολής της απόφασης.

4. Μόλις ληφθεί από την αρμόδια αρχή η απόφαση περί ανάκλησης διεθνούς προστασίας, ισχύουν εξίσου τα άρθρα 20 και 22, το άρθρο 23 παράγραφος 1 και το άρθρο 29.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου εάν ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας έχει παραιτηθεί κατά τρόπο κατηγορηματικό από την αναγνώρισή του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας. Ένα κράτος μέλος μπορεί ακόμη να θεσπίσει διάταξη σύμφωνα με την οποία η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου σε περίπτωση που ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας έχει αποκτήσει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 46

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά των ακόλουθων αποφάσεων:

α) απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, περιλαμβανομένων των αποφάσεων:

- i) με τις οποίες κρίνουν αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα και/ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας·
- ii) με τις οποίες η αίτηση κρίνεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2·
- iii) που λαμβάνονται στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης κράτους μέλους όπως περιγράφεται στο άρθρο 43 παράγραφος 1·
- iv) να μη διεξαχθεί εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 39·

β) άρνηση να αρχίσει εκ νέου η εξέταση της αίτησης η οποία σταμάτησε σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 28·

γ) απόφαση ανάκλησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 45.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα τα οποία έχει αναγνωρίσει η αποφαινόμενη αρχή ότι πληρούν τις προϋποθέσεις επικουρικής προστασίας να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής δυνάμει της παραγράφου 1 έναντι της απόφασης που κρίνει αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 στοιχείο γ), όταν το καθεστώς επικουρικής προστασίας το οποίο χορηγείται από κράτος μέλος παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με αυτά που παρέχει το καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει του ενωσιακού και εθνικού δικαίου, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει απαράδεκτη την προσφυγή κατά απόφασης με την οποία κρίνεται αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα λόγω ανεπαρκούς ενδιαφέροντος του αιτούντος για τη συνέχιση της διαδικασίας.

3. «Προκειμένου να τηρούν τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πραγματική προσφυγή να εξασφαλίζει πλήρη και ex nunc εξέταση τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων, ιδίως, κατά περίπτωση, εξέταση των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ, τουλάχιστον κατά τις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου».

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν εύλογες προθεσμίες και θεσπίζουν τις λοιπές απαιτούμενες διατάξεις για την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής από τον αιτούντα σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι προθεσμίες δεν καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν αυτεπάγγελτη επανεξέταση των αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 43.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες να παραμείνουν στο έδαφός τους μέχρι να λήξει η προθεσμία εντός της οποίας μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή και, σε περίπτωση άσκησης εντός της προθεσμίας του εν λόγω δικαιώματος, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής.

6. Σε περίπτωση απόφασης:

α) με την οποία κρίνεται μια αίτηση προδήλως αβάσιμη, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 2, ή αβάσιμη μετά την εξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες οι αποφάσεις βασίζονται στις περιστάσεις του άρθρου 31 παράγραφος 8 στοιχείο η)·

β) με την οποία κρίνεται μια αίτηση απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο α), β) ή δ)·

γ) με την οποία απορρίπτεται η επανεξέταση της υπόθεσης του αιτούντος αφότου έχει σταματήσει, σύμφωνα με το άρθρο 28· ή

δ) μη εξέτασης ή μη πλήρους εξέτασης της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 39,

η δυνατότητα παραμονής του αιτούντος στο έδαφος του κράτους μέλους κρίνεται από δικαστήριο είτε με αίτημα του ενδιαφερόμενου αιτούντος είτε αυτεπάγγελτα, εάν η εν λόγω απόφαση έχει ως αποτέλεσμα την παύση ισχύος του δικαιώματος παραμονής του αιτούντος στο κράτος μέλος και εφόσον, σε τέτοιες περιπτώσεις, το δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής δεν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

7. Η παράγραφος 6 εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες του άρθρου 43 εφόσον:

α) ο αιτών έχει την απαραίτητη συνδρομή διερμηνέα και νομική συνδρομή και προθεσμία τουλάχιστον μιας εβδομάδας ώστε να προετοιμάσει την αίτηση και να υποβάλει στο δικαστήριο τα επιχειρήματα υπέρ της αναγνώρισης του δικαιώματος παραμονής του στο έδαφος του κράτους μέλους, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής· και

β) στο πλαίσιο της εξέτασης του αιτήματος της παραγράφου 6, το δικαστήριο εξετάζει τα πραγματικά και νομικά ζητήματα της αρνητικής απόφασης της αποφαινόμενης αρχής.

Εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) και β), εφαρμόζεται η παράγραφος 5.

8. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να παραμείνει στο έδαφός τους εν αναμονή της έκβασης της διαδικασίας σχετικά με το εάν ο αιτών δύναται ή όχι να παραμείνει στο έδαφος που αναφέρεται στις παραγράφους 6 και 7.

9. Οι παράγραφοι 5, 6 και 7 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

10. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν προθεσμίες για την εξέταση της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής από το δικαστήριο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

11. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους όρους σύμφωνα με τους οποίους να μπορεί να τεκμαίρεται ότι ο αιτών ανακάλεσε σιωπηρά ή παραιτήθηκε από την προσφυγή του σύμφωνα με την παράγραφο 1 καθώς και τους κανόνες για τη διαδικασία που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις.

Πέραν των εν λόγω γενικών απαιτήσεων, αναφορά στις ΠΧΚ γίνεται σε άλλες διατάξεις των οδηγιών, και πιο συγκεκριμένα όσον αφορά τις απαιτήσεις για την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων [άρθρο 4 παράγραφος 5 στοιχείο γ) της ΟΕΑΑ)], τον χαρακτηρισμό των ασφαλών χωρών καταγωγής (άρθρο 37 παράγραφος 3 της ΟΔΑ) και διαδικασίες για την ανάκληση της διεθνούς προστασίας [άρθρο 45 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΟΔΑ].

Οι τρέχουσες προτάσεις κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της ΟΕΑΑ και της ΟΔΑ υπό το πρίσμα των ΠΧΚ θα εξεταστούν σε συνδυασμό με τις πρόσφατες προσπάθειες που καταβλήθηκαν σε επίπεδο ΕΕ για την ενίσχυση και, πρωτίστως, την εναρμόνιση των πρακτικών των κρατών μελών ως προς την εφαρμογή των κριτηρίων εξέτασης των αιτήσεων ασύλου.

Στα πολλά νέα καθήκοντα του υπό σχεδίαση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (ΕΥΑΑ) ⁽⁸⁷⁾ θα περιλαμβάνονται η εκπόνηση και η τακτική επικαιροποίηση εκθέσεων και άλλων εγγράφων που περιλαμβάνουν πληροφορίες σε επίπεδο ΕΕ σχετικά με τις χώρες καταγωγής και ο συντονισμός των προσπαθειών μεταξύ των κρατών μελών για την ανάληψη και εκπόνηση κοινής ανάλυσης σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σε τρίτες χώρες καταγωγής [άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) της πρότασης κανονισμού σχετικά με τον ΕΥΑΑ]. Ο οργανισμός αναμένεται να αναδειχθεί σε κέντρο συλλογής σημαντικών, αξιόπιστων, ορθών και

⁽⁸⁷⁾ Βλέπε Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010, COM(2016) 271.

επικαιροποιημένων πληροφοριών σχετικά με τις χώρες καταγωγής των ατόμων που ζητούν διεθνή προστασία⁽⁸⁸⁾. Θα χρησιμοποιεί επίσης όλες τις σχετικές πηγές πληροφοριών, θα διαχειρίζεται και θα αναπτύξει περαιτέρω μια πύλη για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τις χώρες καταγωγής, θα καταρτίζει κοινό μορφότυπο και κοινή μεθοδολογία, συμπεριλαμβανομένων όρων αναφοράς (άρθρο 8 της πρότασης κανονισμού σχετικά με τον ΕΥΑΑ). Το άρθρο 9 της πρότασης κανονισμού σχετικά με τον ΕΥΑΑ προβλέπει τη δημιουργία δικτύων μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με ΠΧΚ. Και για να προωθήσει την ενιαία εφαρμογή των κριτηρίων αξιολόγησης, ο οργανισμός θα συντονίζει τις προσπάθειες των κρατών μελών για την υποστήριξη και εκπόνηση κοινής ανάλυσης, παρέχοντας καθοδήγηση όσον αφορά την κατάσταση που επικρατεί σε συγκεκριμένες χώρες καταγωγής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αυτήν την κοινή ανάλυση, ανεξάρτητα από τις αρμοδιότητές τους για τη λήψη αποφάσεων σε μεμονωμένες αιτήσεις. Τα κράτη μέλη θα υποβάλλουν μηνιαίως στον Οργανισμό πληροφορίες για αποφάσεις που λαμβάνουν έναντι των αιτούντων διεθνή προστασία οι οποίοι κατάγονται από τρίτες χώρες με βάση την κοινή ανάλυση (άρθρο 10 της πρότασης κανονισμού σχετικά με τον ΕΥΑΑ).

Άλλωστε, η πρόταση κανονισμού σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις αναγνώρισης⁽⁸⁹⁾ προβλέπει ότι οι αρχές των κρατών μελών, όταν αξιολογούν τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας ή όταν επανεξετάζουν συγκεκριμένο καθεστώς, θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις πληροφορίες, τις αναφορές, την κοινή ανάλυση και τις οδηγίες σχετικά με την κατάσταση των χωρών καταγωγής, όπως εκπονούνται σε επίπεδο ΕΕ από τον Οργανισμό και τα ευρωπαϊκά δίκτυα για τις ΠΧΚ σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 10 της πρότασης κανονισμού σχετικά με τον ΕΥΑΑ [άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο β) σχετικά με την επικουρική προστασία· άρθρο 11 παράγραφος 2, στοιχείο β) και άρθρο 21 της πρότασης κανονισμού σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση των δικαιούχων επικουρικής προστασίας].

Τέλος, στην πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας αναφέρεται η χρήση των ΠΧΚ και, με σκοπό την περαιτέρω σύγκλιση, ορίζεται π.χ. ότι η αποφαινόμενη αρχή, όταν εξετάζει την αίτηση, λαμβάνει υπόψη όλες τις συναφείς, ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση στη χώρα καταγωγής του αιτούντος, όπως και την κοινή ανάλυση των πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 10 της πρότασης κανονισμού σχετικά με τον ΕΥΑΑ [άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο β) και στοιχείο γ) της πρότασης κανονισμού για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας]. Τα δικαστήρια που εξετάζουν αιτήσεις έχουν, μέσω της αποφαινόμενης αρχής, του αιτούντος ή άλλως, πρόσβαση στις γενικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο β) (άρθρο 53 παράγραφος 4 της πρότασης για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας).

⁽⁸⁸⁾ Βλέπε την πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, *Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, COM(2016) 467*.

⁽⁸⁹⁾ Βλέπε την πρόταση οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, *Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας και για την τροποποίηση της οδηγίας του Συμβουλίου 2003/109/ΕΚ, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες, COM(2016) 466 final*.

Προσάρτημα ΣΤ — Παραδείγματα από τη νομολογία

Ο τρόπος με τον οποίον χρησιμοποιούνται οι κατάλογοι σημείων ελέγχου αποτυπώνεται ανάγλυφα στις υποθέσεις στις οποίες τα δικαστήρια έχουν προσφέρει κατευθυντήριες οδηγίες για γενικά ή ειδικά ζητήματα. Ως παράδειγμα, παρατίθενται οι δύο ακόλουθες σημαντικές αποφάσεις του Γαλλικού Εθνικού Δικαστηρίου Ασύλου (CNDA).

Τα σημεία ελέγχου εμφανίζονται σπάνια στο τελικό σχέδιο της απόφασης. Όταν οι ΠΧΚ που χρησιμοποιούνται έχουν συλλεγεί αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο, εξυπακούεται ότι η συμμόρφωση των ΠΧΚ με τα προαναφερθέντα κριτήρια έχει ήδη ελεγχθεί.

Στις σημαντικές αποφάσεις στις οποίες αξιολογείται η γενική κατάσταση σε μια χώρα προκειμένου να διαμορφωθεί κοινό πλαίσιο ανάλυσης για τις αιτήσεις και προσφυγές τις οποίες καταθέτουν οι πολίτες αυτής της χώρας (απόφαση που έχει τη μορφή «οδηγίας για τη χώρα»), είναι απαραίτητο να αναφέρονται όλα τα διαφορετικά είδη πηγών. Στο παράδειγμα που ακολουθεί, πρόθεση του CNDA⁽⁹⁰⁾ είναι να οριστεί το γενικό επίπεδο κινδύνου στο οποίο εκτέθηκε η κοινότητα των Ταμίλ στη Σρι Λάνκα κατά τη διάρκεια της προεδρίας του Μαϊθριπάλα Σιρεσένα (Δεκέμβριος 2016). Αφού επισημαίνεται ότι οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν διατίθενται ελεύθερα στο κοινό [κριτήριο 3 του καταλόγου σημείων ελέγχου της IARLJ⁽⁹¹⁾], το Δικαστήριο τις απαρίθμησε με συγκεκριμένη σειρά: Εκθέσεις ΟΗΕ· εκθέσεις κυβερνητικών οργανισμών· εκθέσεις ΜΚΟ.

Εκθέσεις ΟΗΕ

Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών

Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances on its mission to Sri Lanka, 8 Ιουλίου 2016· Promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka, 28 Ιουνίου 2016· Preliminary observations and recommendations of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman and degrading treatment or punishment on the official joint visit to Sri Lanka — 29 April to 7 May 2016, 7 Μαΐου 2016.

Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών

Consideration of reports submitted by States parties under Articles 16 and 17 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights — Sri Lanka, 4 Φεβρουαρίου 2016.

Κυβερνητικοί οργανισμοί

Υπουργείο Εσωτερικών των ΗΠΑ

2015 report on international religious freedom — Sri Lanka, 10 Αυγούστου 2016.

Country report on terrorism 2015 — Chapter 2 — Sri Lanka, 2 Ιουνίου 2016.

Country report on human rights practices 2015 — Sri Lanka, 13 Απριλίου 2016.

Υπουργείο Εσωτερικών Ηνωμένου Βασιλείου

Country information and guidance Sri Lanka: Tamil separatism, Αύγουστος 2016.

Ελβετική Κρατική Γραμματεία για τη Μετανάστευση

Focus Sri Lanka, 5 Ιουλίου 2016.

ΜΚΟ

Amnesty International, *Sri Lanka. Les victimes doivent être au cœur des initiatives en faveur de la justice, de la vérité et des réparations*, 29 Αυγούστου 2016.

Amnesty International, *Amnesty international report 2015/16 — Sri Lanka*, 24 Φεβρουαρίου 2016.

Human Rights Watch, «Sri Lanka», *World report 2016*, 27 Ιανουαρίου 2016.

⁽⁹⁰⁾ CNDA GF 8 Δεκεμβρίου 2016 Mme K. No 14027836 C+ (<http://www.cnda.fr/content/download/79455/742937/version/1/file/CNDA%20GF%208%20décembre%202016%20Mme%20K.%20No%2014027836%20C%2B.pdf>).

⁽⁹¹⁾ IARLJ, *Judicial criteria for assessing country of origin information (COI): a checklist*, 2006 (https://www.iarjl.org/images/stories/working_parties/guidelines/udicial_Criteria_a_checklist_COI_2006.pdf).

International Crisis Group, *Jumpstarting the reform process*, 18 Μαΐου 2016.

International Truth & Justice Project Sri Lanka, *Silenced: survivors of torture and sexual violence in 2015*, Ιανουάριος 2016.

Όλες οι εκθέσεις που παρατίθενται είναι συναφείς με το αντικείμενο της προσφυγής (κριτήριο 8) και συνδέονται από χρονική άποψη με τη στιγμή της έκδοσης της απόφασης (κριτήριο 9). Όλες οι εκθέσεις προέρχονται από πηγές αναγνωρισμένης φήμης (κριτήριο 4) και εξετάζουν σφαιρικά (κριτήριο 8) την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα, μολονότι από διαφορετικές οπτικές.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η απόφαση δεν περιέχει απόσπασμα ή εδάφιο του καθαυτό περιεχομένου των εκθέσεων. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, θεωρείται ότι ο δικαστής που αποφαινεται για τη χορήγηση ασύλου οικειοποιείται τις ΠΧΚ και κατανοεί το υλικό στο οποίο βασίζεται. Το γεγονός ότι το υλικό που προέρχεται από πολλά και διαφορετικά είδη πηγών εξετάζεται, παρέχει επίσης τη δυνατότητα να αντισταθμιστούν οι συνέπειες των πιθανών ελλείψεων που χαρακτηρίζουν συγκεκριμένες ΠΧΚ (σε σχέση κυρίως με το κριτήριο 6).

Σε πρόσφατη απόφαση ⁽⁹²⁾, το τμήμα μείζονος σύνθεσης του CNDA ανέλαβε την αξιολόγηση της γενικής κατάστασης των γυναικών στη Νιγηρία που είχαν πέσει θύματα σωματεμπορίας. Το δικαστήριο αποφάσισε εν προκειμένω να βασιστεί σε δύο εκθέσεις: την έκθεση των ΠΧΚ που δημοσίευσε η EASO το 2015 με θέμα τη σωματεμπορία των γυναικών στη Νιγηρία ⁽⁹³⁾ και την έκθεση κοινής διερευνητικής αποστολής στη Νιγηρία που δημοσίευσαν το 2016 οι οργανισμοί OFPRA–CNDA ⁽⁹⁴⁾. Στην απόφαση παρατίθεται επίσης έκθεση που δημοσίευσε το Υπουργείο Εσωτερικών των ΗΠΑ τον Ιούνιο του 2016 σχετικά με τη σωματεμπορία στη Νιγηρία ⁽⁹⁵⁾. Σε σύγκριση με την προηγούμενη υπόθεση, οι πηγές που χρησιμοποιούνται εν προκειμένω εστιάζουν περισσότερο στο άσυλο. Η EASO και η UNHCR είναι οι μοναδικοί οργανισμοί που αναφέρονται ρητά ως πηγές πληροφοριών για τις χώρες στην ΟΕΑΑ (αναδιατύπωση) (άρθρο 8 παράγραφος 2) και στην ΟΔΑ (αναδιατύπωση) [άρθρο 10 παράγραφος 3, στοιχείο β)]. Επιπλέον, η έκθεση της EASO που παρατίθεται ανωτέρω εστιάζει επακριβώς στο θέμα που πραγματεύεται η CNDA.

Σκοπός της διερευνητικής αποστολής του 2016 στη Νιγηρία ήταν η συλλογή διεξοδικών πληροφοριών για συγκεκριμένα ζητήματα που τίγονται στις νιγηριανές αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας. Ως εκ τούτου, το καθ' ύλην πεδίο ενδιαφερόντων της είναι ευρύτερο από το πεδίο ενδιαφερόντων της έκθεσης της EASO που εστιάζει σχεδόν αποκλειστικά στο θέμα της σωματεμπορίας.

Σε αυτά τα δύο παραδείγματα, οι εκθέσεις που χρησιμοποιούνται, παρά τη διαφορετική τους φύση και το διαφορετικό τους περιεχόμενο, χρησιμοποιούνται με την ίδια πρόθεση: τον καθορισμό του γενικού πλαισίου βάσει του οποίου θα αξιολογηθεί η ανάγκη χορήγησης διεθνούς προστασίας για συγκεκριμένη κατηγορία αιτούντων.

⁽⁹²⁾ CNDA GF 30 Μαρτίου 2017 Mme F. No 16015058 R (<http://www.cnda.fr/content/download/96447/929953/version/2/file/CNDA%20GF%2030%20mars%202017%20Mme%20F.%20n%C2%B016015058%20R.pdf>).

⁽⁹³⁾ EASO, *EASO country of origin report — Nigeria — Sex trafficking of women*, 2015 (<https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/BZ0415678ENN.pdf>).

⁽⁹⁴⁾ OFPRA–CNDA, *Rapport de mission en République fédérale du Nigeria du 9 au 21 septembre 2016* (https://www.ofpra.gouv.fr/sites/default/files/atoms/files/14_ofpra-cnda_rapport_de_mission_au_nigeria_du_9_au_21_septembre_2016.pdf).

⁽⁹⁵⁾ US Department of State, «Nigeria», in *Trafficking in persons report — Ιούνιος 2016* (<https://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/countries/2016/258834.htm>). Για μια διαφορετική προσέγγιση σχετικά με το ίδιο ζήτημα, βλέπε HD (trafficked women) Nigeria CG (2016) UKUT 454 (IAC) (<http://www.bailii.org/uk/cases/UKUT/IAC/2016/454.html>).

Επικοινωνήστε με την ΕΕ

Αυτοπροσώπως

Σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν εκατοντάδες κέντρα Europe Direct. Μπορείτε να βρείτε τη διεύθυνση του πλησιέστερου σ' εσάς κέντρου στο διαδίκτυο (europa.eu/european-union/contact/meet-us_el).

Τηλεφωνικώς ή γραπτώς

Η Europe Direct είναι μια υπηρεσία που απαντά στις ερωτήσεις σας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μπορείτε να επικοινωνήσετε με αυτή την υπηρεσία:

- καλώντας ατελώς τον αριθμό 00 800 6 7 8 9 10 11 (ορισμένα δίκτυα τηλεφωνίας ενδέχεται να χρεώνουν τις κλήσεις αυτές),
- καλώντας τον αριθμό +32 22999696,
- συμπληρώνοντας το ακόλουθο ηλεκτρονικό έντυπο: europa.eu/european-union/contact/write-to-us_el.

Βρείτε πληροφορίες σχετικά με την ΕΕ

Στο διαδίκτυο

Πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο Europa (europa.eu).

Στις εκδόσεις της ΕΕ

Μπορείτε να δείτε ή να παραγγείλετε εκδόσεις της ΕΕ στη διεύθυνση op.europa.eu/el/publications. Μπορείτε να ζητήσετε πολλαπλά αντίγραφα δωρεάν εκδόσεων επικοινωνώντας με την υπηρεσία Europe Direct ή με το τοπικό σας κέντρο τεκμηρίωσης (europa.eu/european-union/contact/meet-us_el).

Στη νομοθεσία της ΕΕ και σε σχετικά έγγραφα

Για πρόσβαση σε νομικές πληροφορίες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του συνόλου της ενωσιακής νομοθεσίας από το 1951 σε όλες τις επίσημες γλώσσες, μεταβείτε στον ιστότοπο EUR-Lex (eur-lex.europa.eu).

Στα ανοιχτά δεδομένα από την ΕΕ

Η πύλη data.europa.eu παρέχει πρόσβαση σε σύνολα ανοιχτών δεδομένων από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ. Τα εν λόγω δεδομένα μπορούν να καταφορτωθούν και να επαναχρησιμοποιηθούν δωρεάν, τόσο για εμπορικούς όσο και για μη εμπορικούς σκοπούς. Η πύλη παρέχει επίσης πρόσβαση σε πληθώρα συνόλων δεδομένων από τις ευρωπαϊκές χώρες.

Υπηρεσία Εκδόσεων